

255

255
3-49

சுவையாரமுறை தமிழ்நென்றேத்த

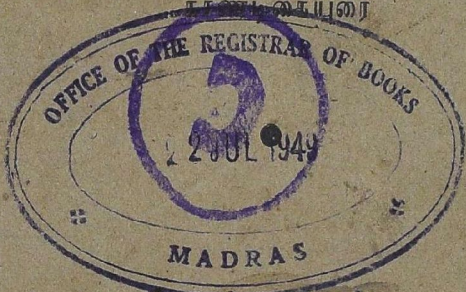
ஒளவையாரருளிய

ஆத்திசூடிக்கு

இயற்றமிழாசிரியர்

இராமாநுச கவிராயர் செய்த

தமிழ்நென்றேத்த

கொப்பலுபட்டி

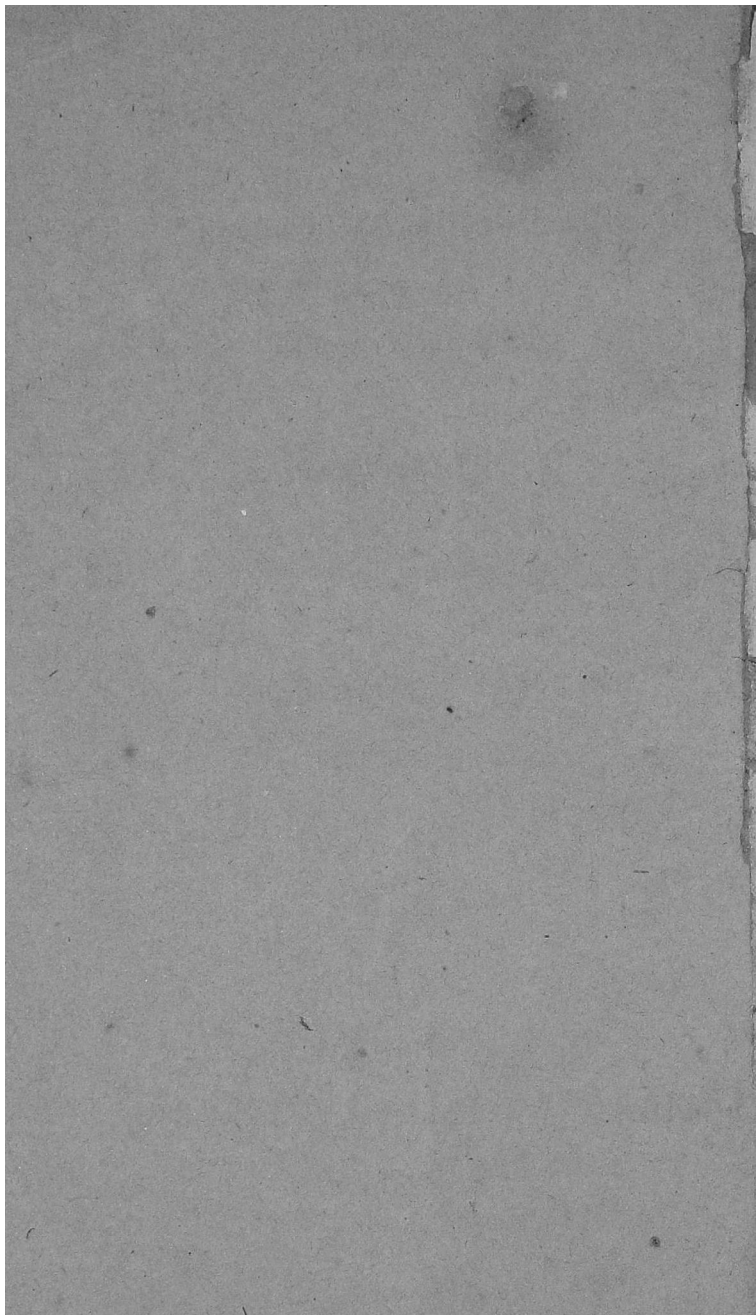
சுப்பிரமணிய வேளியீடு

அனு 8.

O—, IAAV, A:9

N49

68523

சுவையாரும்றைதமிழ்நென்றேத்த
MADRAS

ஓளவையாரருளிய

ஆத்திசூடிக்கு

இயற்றமிழாசிரியர்

இராமாநுச கவிராயர் செய்த

காண்டிகையுரை.

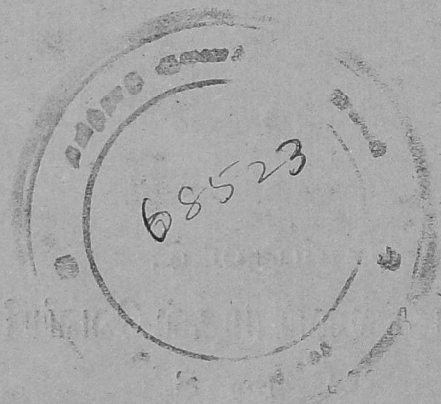
கொப்பனாபட்டி,

கலைமகள் கல்லூரி முதல் வெளியீடு.

விலை அனா 8.

O-1A AV, A:9
N49

மதராஸ் ரிப்பன் பிரஸ்
புதுக்கோட்டை.

பதிப்புரை

ஆத்திசூடிக்கு உரை எழுதினோர் பலர் உண்டு, அவருள் இக்காண்டிகையுரை எழுதியவர் முகவை (இராமநாதபுரம்) இயற்றமிழாசிரியர் இராமானுசக் கவிராயர். இவர் நாயுடு வகுப்பினர். இவர் வகுப்பினர் சிலருக்குச் செட்டி என்னும் பட்டமும், சிலருக்கு நாயுடு என்னும் பட்டமும் வழங்குகின்றன. இவர் மதம் வைணவம். சிவஞான முனிவரின் மாணவர் சோமசுந்தரக் கவிராயரின் மாணவரீவர். சென்னை யில் வண்ணாரப்பேட்டைச் சஞ்சீவிராயன்பேட்டையில் சஞ்சீவிராயன் கோவில் தெருவில் நீண்டகாலம் தங்கியிருந்து சொந்தமாக அச்சுக்கூடம் ஒன்று வைத்துச் சிறந்த தமிழ் நூல் பலவற்றை அச்சிட்டுத் தமிழ்ப் பரிபாலனம் செய்தவர். ரெவரெண்டு ஜி. யூ. போப்பையர், விசாகப்பெருமானையர், சரவணப்பெருமானையர், நீதிபதி தாண்டவராய முதலியார், ஆ. வீராசாமி செட்டியார் முதலிய பெரும் புலவர்களும் இவருடைய மாணவர்கள்,

இக்காண்டிகையுரை கற்றோர்க்கும் பயன்படவேண்டுமென்றே உயரிய நடையில் எழுதியுள்ளார். அக்காலத்துப் பயின்ற மாணவர்கள் சிரமமின்றி இவ்வுரையைப் பயின்றிருப்பர் என்றே தோன்றுகிறது. எப்படியிருப்பினும் அவர் காலத்தே 1840-ஆம் வருடம் அச்சிட்ட அப்புத்தகத்தைப் பார்த்தவுடன், நீண்டநாட்கட்கு முன் ஒரு சிறந்த இலக்கணப் புலவர் அரிதின் முயன்று ஆக்கிய உரையை மறைந்துபோகவிடுதல் நன்றன்று என்ற நோக்கத்தோடு இதனை அவர் காலத்தச்சிட்ட பிரதிப்படியே அச்சிட்டு இக்கலைமகள் கல்லூரியின் முதல் வெளியீடாக அன்னை திருவடிக்கண் வைத்து வணங்குகின்றேன்.

கலைமகள் கல்லூரி }
கொப்படுபட்டி }
1—1—1949 }

இங்ஙனம்,
அ. மெய்யப்பன்
தலைவர்.

கடவுள் வாழ்க

மூவரு மொருவரா முதற்கட வுனைப்பணிந்
தேவரு வினைப்பகை யினைத்தெறு வோமே.

மாசிகர் தெய்வமெம் மானுரு வாறு
தேசிகர் மலர்த்தாள் சிரம்புனை வோமே.

அருமறை தமிழினென் றமரரும் வியப்பத்
திருமறை சுருக்கிச் சில்வகை யெழுத்தி
னெருமுறை பேருகுஉ முட்கொள்சிற் றுடியிற்
றிட்ப நுட்பஞ் சிறந்தினிது விளங்க
வுட்கொள்துத் திரங்களா வொண்பொரு னுன்கு
மெளிதி னியம்பிய வெம்பெரு மாட்டியை
பெளவை பென்றுமஃ தாத்திது டியென்று
மிவ்வயி னுலகோ ரியம்பலெற் றெற்றே.

இம்மூன்று செய்யுளும் உரைகாரர் இந்
நூலின் உரை இனிது முடிதற்பொருட்டுக்
கடவுளையும், ஆசிரியரையும், ஓளவையாரையும்
முறையே வாழ்த்திய துணர்த்திநின்றன எனக்
காண்க.

ஆத்திசூடி

கடவுள் வாழ்த்து

ஆத்திசூடி யமர்ந்த தேவனை
ஏத்தி யேத்தித் தொழுவோம் நாமே.

பூமிசுந் தரமுறப் புரையற நிறுத்தும்
ஏமமந் தரமென எனைநிலை நிறுத்துஞ்
சோமசுந் தரனடி தொழுதவ னருளால்
நடைபடு நல்லற நனிபல வவையெலாங்
கொடையெடு தாழ்ந்தன்பு கூர்ந்துகாத் தளிப்போர்
கல்வியின் பெருமையோ கணிப்பில வவையெலாம்
வல்லவர்க் கன்புளன் வாய்ந்துகாத் தளிப்போர்
பார்வரு செல்வமோ பற்பல வவையெலாம்
ஏர்வரு செல்வத் தெதிர்ந்துகாத் தளிப்போர்
போர்வரு வென்றியும் புகழ்பல வவையெலாம்
பேர்வரு நிலையினே பெரிதுகாத் தளிப்போர்
பம்மலார் கோனணுச் சாமிமன் பயந்த
செம்மலார் வேங்கடா சலத்திறல் வேந்தன்
இசையகோ பாவித் திருநிலம் புரக்கும்
விசையகோ பால வேந்தனென் றிருவரும்
சவையா ரருமறை தமிழினென் றேத்த
ஒளவையா ரருளிய ஆத்திசூ டிக்கும்

பின்றையாந் தண்ணருள் பெய்தவ ருரைத்த
கொன்றைவேய்ந் தனுக்குங் கொற்கையர் கோமான் .
அதிவீர ராம பாண்டிய னறைந்த
விதிநறுந் தொகையெனும் வெற்றிவேற் கைக்குங்
குறளினுள் உதாரணங் கொடுத்துத் தனித்தனி
நெறிகொள்காண் டிகையுரை நீபுகல் கெனலான்
முன்னு வியன்ற முறைநெறி யுணரேன்
என்னு வியன்றவை யியற்றுமிந் நூலுள்

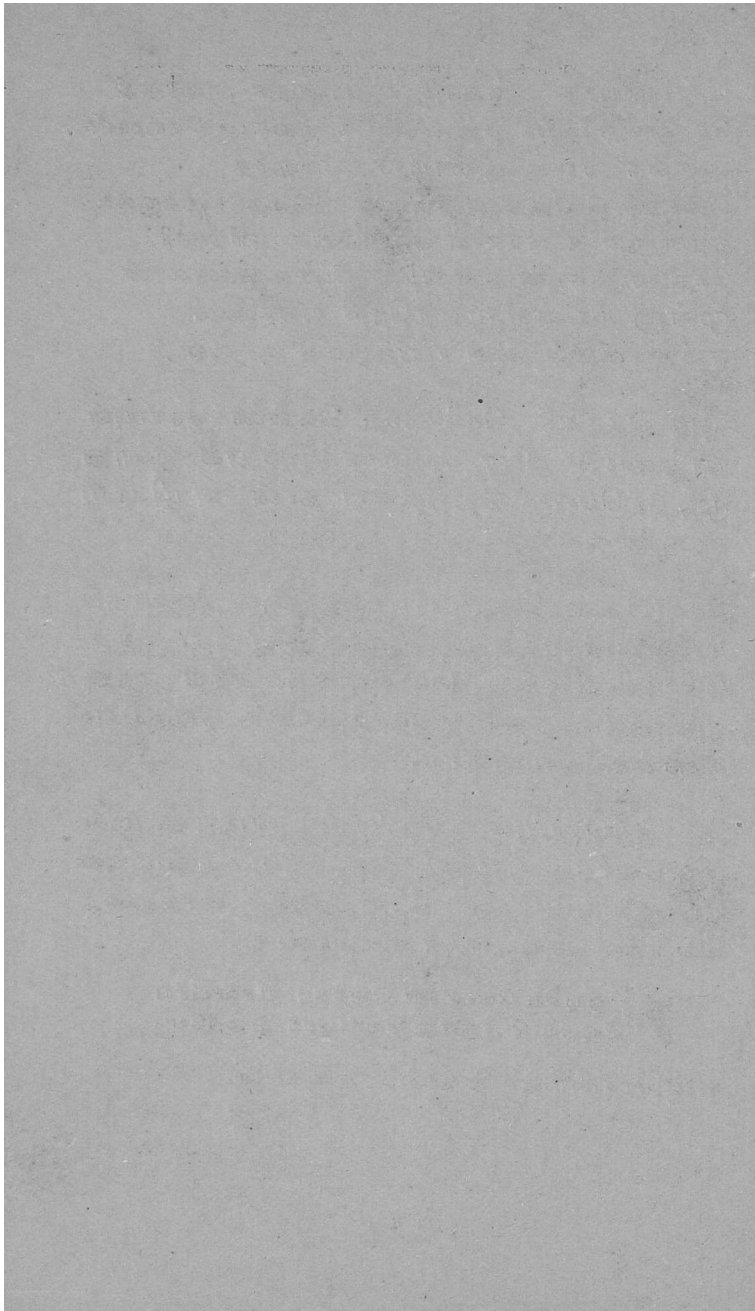
இத்தலைச் செந்துறை வெள்ளைச்செய்யுள்
யாதுணர்த்திற்றோ வெனின், இந்நூல் இனிது
முடிதற்பொருட்டு, ஒளவை தான் வழிபடு
கடவுளை வாழ்த்திய துணர்த்திற்று.

(இதன் பொருள்) ஆத்திருடி-திருவாத்தி
மாலையைத்தரித்து, அமர்ந்த-வீற்றிருந்த,
தேவனை-கடவுளை, (ஈசுவரனை) ஏத்தி ஏத்தி-
துதித்துத் துதித்து, தொழுவோம் நாம்-யாம்
வணங்குவோம், எ-று.

இச்செய்யுள் அடியிரண்டாய்த் தம்முள்
அளவொத்து ஒழுகிய ஓசையையும் விழுமிய
பொருளையுங் கொண்டு நின்றலாற் செந்துறை
வெள்ளைச்செய்யுள் எனக் காண்க.

“ஒழுகிய வோசையி னெத்தடி யிரண்டாய்
விழுமிய பொருளது வென்செந் துறையே”

என்றூராகலின், ஏகாரம் அசைநிலை.

ஓளவையார் அருளிச் செய்த ஆத்தீருடி

அறஞ்செய விரும்பு

செய - செய்யும்படியாக, அறம் - தருமத்
தையே, விரும்பு - நீ ஆசைப்படு, என்றவாறு.

இப்படிச் சொன்னதினாலே, தவிரும்படி
பாகப் பாவத்தையே வெறு என்பதுங் கிடைத்
தது; அதினாலே செய்வதுந் தவிர்வதுமாகிய
இரண்டையுஞ் சொல்லியது இதன் கருத்
தெனக் கொள்க.

செயற்பால தோரும் அறனே யொருவற்
குயற்பால தோரும் பழி (1)

என இவ்வாறு திருவள்ளுவனாரும் கூறின
ரெனக் காண்க.

ஆறுவது சினம்

ஆறுவது - ஆறவேண்டுவது, சினம் -
கோபத்தீ, என்றவாறு.

ஆறுவது என்றதினாலே, சினத்தீ எனக்
காண்க. ஆறுது சற்று உள்ளே நின்றால்

உன்னையும், வெளிப்பட்டாற் பிறரையும் சுடும்
என்பது கருத்து.

சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னும்
ஏமப் புணையைச் சுடும் எ-இ-க (2)

இயல்வது கரவேல்

இயல்வது - (இரப்பவர்க்கு உன் னுற்
கொடுக்கக்) கூடுமான சத்தியை, கரவேல் -
ஒளிக்காதை, எ-று.

ஒளித்தால் அது தீராப்பழியாம் என்பது
கருத்து.

இரக்க விரத்தக்கார்க் காணிற் கரப்பின்
அவர்பழி தம்பழி யன்று. எ-இ-க (3)

நவது விலக்கேல்

நவது - (தருமத்தைக் குறித்து ஒருவர்)
கொடுப்பதை, விலக்கேல் - (நீ பொருமைப் பட்
டுத்) தடுக்காதை, எ-று

தடுத்தால் நீ கெடுவதுமன்றி நின் சுற்றமுங்
கெடும் என்பது கருத்து.

கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்றம் உடுப்பதூஉம்
உன்பதூஉம் இன்றிக் கெடும், எ:இ-க (4)

உடையது விளம்பேல்

உடையது - உடையதாக உனக்கு வந்த
பெருமையை, விளம்பேல் - (நீ தானே கருவித்
துச்) சொல்லாதை, எ-று.

அப்படிச் சொல்வது சிறியோர் செய்கை
என்பது கருத்து.

பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை
பெருமித மூர்ந்து விடல். எ-இ-க. (5)

ஊக்கமது கைவிடேல்

ஊக்கமது - (நீ நன்முயற்சிகளைச் செய்யும்
போது) தைரியத்தை, கைவிடேல் - (வருந் துண்
பத்தைக் குறித்துக்) கைசோர விடாதை, எ-று.

தைரியத்தை விடாது முயல்வாயாயின் நீ
வேண்டிய பொருள் தானே வரப்பெறுவாய்
என்பது கருத்து.

ஊக்கம் அதர்வியைச் செல்லும் அசைவிலா
ஊக்க முடையா னுழை. எ-இ-க. (6)

எண்ணெழுத் திகழேல்

எண் - கணக்கோடு கூடிய கணித நூலையும்,
எழுத்து - எழுத்தோடு கூடிய இலக்கண நூலை
யும், திகழேல் - நீ பழித்துரையாதை, எ-று.

அவை இரண்டும் உயிர்கட்கு இரண்டு
கண்களாம் ஆதலாற் புகழ்ந்து கற்க வென்பது
கருத்து.

எண்ணென்ப ஏனை யெழுத்தென்ப இவ்விரண்டு
கண்ணென்ப வாழும் உயிர்க்கு. எ-இ-க. (7)

ஏற்ப திகழ்ச்சி

ஏற்பது - (ஒரு பொருளை நீ) யாசகஞ்
செய்து பெறுவது, திகழ்ச்சி - (ஒருவர் நன்

றென்று சொல்லினும்) இகழ்ந்து சொல்லத்தகும்
பாவமாம், எ-று.

இப்படிச் சொன்னதினாலே ஈவது புகழ்ச்சி
என்பதுங் கிடைத்தது; கிடைக்கவே நன்மையுந்
தீமையுமாகிய இரண்டையுஞ் சொல்லியது
இதன் கருத்தெனக் கொள்க.

நல்லா றெனினுங் கொளந்து மேலுலகம்

இல்லெனினும் ஈதலே நன்று.

எ-இ-க. (8)

ஐய மிட்டுண்

ஐயம் இட்டு - (பகுத்துண்பதற்கு இசையா
தாயின் இரப்போர்க்குப்) பிச்சையிட்டு, உண் -
(பின்பு நின் சுற்றத்தோடு கூடியிருந்து) போச
னஞ் செய், எ-று.

இரந்து உண்பதினும் இழிவாதலால்
தனித்து உண்ணல்காது என்பது கருத்து.

இரத்தலின் இன்னது மன்ற நிரப்பிய

தாமே தமியர் உணல்.

எ-இ-க.

இக் குறளினுள் நிரப்பிய என்பதற்குப்
பரிமேலழகர் வேறு பொருள் கூறினார், தங்கள்
வயிற்றை நிரப்பும் பொருட்டுத் தாமே தமிய
ருணல் எனப் பொருள் கூறுவதே சிறந்து
காட்டியதுபோலும். (9)

ஒப்புற வொழுகு

ஒப்பு உற - (நீ பல நூல்களையும் கற்று
ணர்ந்தவனான காலத்தும் உலகத்தோடு) ஒத்
திருக்க, ஒழுகு - ஒழுக்கமுடையவனாக நட, எ-று

ஒழுக்கந் தவறி நடந்தால் அறிவிலாதவ
னவாய் என்பது கருத்து.

உலகத்தோடு என்பது சொல்லெச்சபாய்க்
குறைந்து நின்றது.

உலகத்தோடு ஓட்ட ஒழுகல் பலகற்றுங்
கல்லார் அறிவிலா தார். எ-இ:க, (10)

ஓதுவ தொழியேல்

ஓதுவது - வேதம் ஓதலையும், ஒழியேல் - நீ
விடாதை, எ-று.

இஃது, அந்தணரை நோக்கிற்று. உம்மை
குறைந்து நின்றது. அதினாலே சிறந்த ஒழுக்கத்
தையும் விடாதை என்றவாறாயிற்று; ஆகவே,
அந்தணர் பிறப்பு இவ்விரண்டும் நீங்கிற் கெடு
மென்பதாயிற்று. இதன் கருத்து விளங்கிற்று.

மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான்
பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும். எ:இ:க

இக் குறளினுள், 'மறப்பினும்' என்றது
மறந்தாற் பிறப்புக் கெடுமென்பது தோன்ற
நின்றதனால் இச் சூத்திரக் கருத்து ஒத்திருத்தல்
காண்க. (11)

ஓளவியம் பேசேல்

ஓளவியம் - (பிறர் செல்வத்தைக் கண்டு)
பொருமை வார்த்தைகளை, பேசேல் - நீ
பேசாதை, எ-று.

பேசின், அறமும் புகழும் நின்னை விட்டு
நீங்கும் என்பது கருத்து.

அறனாக்கம் வேண்டாதான் என்பான் பிறனாக்கம்
பேணு தழுக்கறுப் பான். எ-இ-க. (12)

அக்கஞ் சுருக்கேல்

அக்கம் - நின் சுற்றத்தை, சுருக்கேல் - நின்
னிற் சுருங்கச் செய்யாதை, எ-று.

நீ பெற்ற செல்வத்திற்குப் பயன் அது
வாதலால், நின் சுற்றம் நின்னைச் சூழ்ந்து நின்னி
னும் உயர்ந்திருக்கச் செய் என்பது கருத்து.

சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன். எ-இ-க.

வரகு - வரஃகு, இலகு - இலஃகு என்றூற்
போல, இதனுள் 'அகம்' என்பது 'அஃகம்' என
ஒற்றில்வழி யொற்றாய்ச் செய்யுளிடத்து நின்று,
பின்பு வழக்கிடத்து அக்கம் என விகாரப்பட்டு,
இடத்தாகு பெயராய்ச் சுற்றத்தைக் குறித்து
நின்றது. இவ்வாறு சுற்றத்தைக் குறித்து வழங்கி
வருவதை, 'அக்கம் பக்கம் யாரு மில்லை' என்
னுஞ் செந்தமிழ் நாட்டு வழக்கு நோக்கிக்
காண்க. அக்கம் - உள்ளிடம், உள்ளிடத்தார்,
பக்கம் - அயலிடம், அயலிடத்தார். இனி இதற்
குத் 'தானிய விலையைச் சுருக்காதை' எனப்
பொருள் கூறுவாருமுளர் எனின், அது பொரு
ளன்று என்பதற்கு, 'அக்கமுங் காசங் சிக்
கெனத் தேடு' என்ற பாடமே பிரமாணம் என்க.

இன்னும் இதன் அகலமெல்லாம் இனிக் கூறும்
இலக்கண வுரையுட் காண்க. (13)

கண்டொன்று சொல்லேல்

கண்டு ஒன்று - (ஒருவனைக் காண்தொன்று
சொல்லிக்) கண்டு ஒன்றை, சொல்லேல் - நீ
சொல்லாதை, எ-று.

காண்தொன்று சொல்லுதல் - இகழ்ந்து
சொல்லுதல், கண்டொன்று சொல்லுதல் -
புகழ்ந்து சொல்லுதல், இவ்வாறு சொல்லுதல்
தருமத்தைக் கெடுத்துப் பாவத்தையே செய்வ
தைப் பார்க்கிலும் தீதென்பதாம். இதன்
கருத்து விளங்கிற்று.

அறனழி அல்லவை செய்தலிற் றீதே
புறனழிப் பொய்த்து நகை. எ-இ-க. (14)

ஙப்போர் வினை

ங - ஙகரத்தைப் போல், போர் வினை - (நீ
இடை நின்றே) யுத்தம் செய், எ-று.

இது தானைத் தலைவனை நோக்கிற்று. ஙகர
மானது மொழி முதலிலும் மொழி யீற்றிலும்
வாரர்மல் மொழியிடை நின்றே தனக்கு முன்
பின் நிற்கும் எழுத்துக்களோ டிணங்கி, அம்
மொழிகளை நடத்துவது போலத், தானைத் தலைவ
னாகிய நீயும் கொடிப்படையினும் கூழைப்
படையினும் நில்லாமல் இடை நின்றே அவ்

விரண்டையும் தழுவிக்கொண்டு யுத்தம் செய்
 என்றவாறாயிற்று. சேனைத் தலைவன் இப்படி
 நின்று போர் புரியாமல் விலகி நிற்பானாயின்,
 அச்சேனை, பகைவர் சேனையைப் போர் புரிந்து
 வெல்லாதென்பது கருத்து.

நிலைமக்கள் சால உடைத்தெனினுந் தானே
 தலைமக்க ளில்வழி யில் ஏ-இ-க. (15)

சநிரீ ராடு

சநிரீர் - (மன நலத்தின் பொருட்டுக் காமம்
 வெகுளி மயக்கங்களை மாற்றிச் சத்தியமென்
 கின்ற பரிசுத்த நீரிலே ஸ்நானஞ்செய்து பின்பு
 தேகநலத்தின் பொருட்டுச்) சநிக்கின்ற நீரிலே,
 ஆடு - நீ ஸ்நானஞ் செய், ஏ-று.

‘பின்பு’ என்பது சொல்லெச்சமாய்
 முதலிலே குறைந்து நின்றது; ஆதலால், பின்பு
 சநிரீராடு எனக் கூட்டிக்கொள்க. இவ்வாறு
 கூட்டவே, முன்பு மன மாசு போக்கிச் சத்திய
 மென்கின்ற நீரிலே ஸ்நானஞ் செய்து என்பது
 தானே வந்தியைதல் காண்க. சநித்தல் - பிறத்
 தல். சநிரீர் - ஊற்றுநீர், ஆற்றுநீர் என்றவாறா
 யிற்று. மனமாசு படிந்திருப்பின் இந்நீர் படி
 தலும் கூடா வொழுக்கமென்று இகழப்படு
 மென்பது கருத்து.

மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி
 மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர் ஏ-இ-க. (16)

ஞாயம்பட வுரை

ஞாயம் பட - (நல்ல சொற்களைச் சொல்லும் போதும்) இன்பம் உண்டாகவே, உரை - நீ சொல்லு, எ-று.

இப்படிச் சொன்றைப் பாவந் தேயத் தருமம் வளரும் என்பது கருத்து.

நயம் என்பது ஞாயம் என மொழிமுதற் போலியாய் நின்றது. நயம் - இன்பம்.

அல்லவை தேய அறம்பெருகும் நல்லவை

நாடி யினிய சொலின்.

எ-இ-க. (17)

இடம்பட வீடெடேல்

இடம் பட - (நிலையாமையை யுடைய செல்வத்தை நீ பெற்றால் அப்போதே நிலைத்திருக்குந் தருமங்களை விரைந்து செய்யாமல்) வெற்றிடம் பட, வீடு எடேல் - வீட்டைக் கட்டாதை, எ-று.

வெற்றிடம் பட வீடெடுத்தலாவது - குடும்பத்தளவும் பொருள் அளவும் எவல்செய்வோரளவும் ஆளுகைக் கமைந்து வீடாக இருக்கச் செய்யாமல், ஆளுகைக்கு அமையாது இடமாகவே கிடக்க வீட்டைக் கட்டுவதாம். செல்வமும் நிலையாது, தேகமும் நிலையாமையை யுடையது; ஆதலாற் செல்வந் தோன்றிய பொழுதே விரைந்து தருமங்களையே செய்யவேண்டும் என்பது கருத்து.

அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம் அதுபெற்றால்

அற்குப ஆங்கே செயல்.

எ-இ-க. (18)

இணக்கமறித் திணங்கு

இணக்கம் - (நீ சிநேகிக்கப்படும் சிநேகிதன் நின்னோடு சிநேகித்தற்கு ஏதுவாகிய) நற்குண நற்செய்கைகளை, அறிந்து - (பலகா லாராய்ந்து) தேர்ந்து, இணங்கு - (அவனோடு) சிநேகஞ் செய், எ-று.

ஆராயாது சிநேகஞ் செய்வது முடிவிலே தீங்குதரும் என்பது கருத்து.

ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை தான்சார் துயரந் தரும். எ-இ-க. (19)

தந்தைதாய்ப் பேண்

தந்தை தாய் - (நீ நற்குணம் உடையவனாகி) நின் தகப்பனையும் தாயையும், பேண் - (இம்மை மறுமை இரண்டிடத்தும்) போற்று, எ-று.

இம்மையிற் போற்றுதலாவது - அவரைத் தெய்வமாகப் பாவித்துப் பூசை செய்தொழுகுவது; மறுமையிற் போற்றுதலாவது - அவரை நோக்கிச் செய்யுந் தான தருமங்களால் அவர் தீவினை தேயச் செய்தொழுகுவது. இப்படிப் போற்றுவாயானால் நீயும் இன்புற்று வாழ்வதன்றி, அவரையும் சநநந்தோறும் தீவினைகள் அணுகா என்பதாம். இதன் கருத்து விளங்கிற்று.

எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப் பண்புடை மக்கட் பெறின். எ-இ-க. (20)

நன்றி மறவேல்

நன்றி - (ஒருவர் உனக்குச் செய்த) நன்மையை, மறவேல் - (நீ என்றைக்கும்) மறவாதை, எ-று.

என்றதினாலே அவர் உனக்குச் செய்த தீமையை அப்போதே மறந்துவிடு என்பதும் கிடைத்தது; கிடைக்கவே, நன்மை செய்தவனே தீமை செய்வானால் அந்த நன்மையை நினைந்து தீமையை நினைபாதிருப்பதே நன்று என்பது கருத்தாயிற்று.

நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல

தன்றே மறப்பது நன்று.

எ-இ-க, (21)

பருவத்தே பயிர் செய்

பருவத்தே - காலந் தப்பாமலே (அதனொடு பொருந்தப்) பயிர் செய் - பயிரிடுதலையும் செய், எ-று.

உம்மை குறைந்து நின்றது; அதினாலே மற்ற நன்முயற்சிகளையும் காலந் தப்பாமலே செய் என்பதாயிற்று. ஆகவே, அப்பயிர் செய் முயற்சி முதலியன காலத்தோடு பொருந்தி நன்றாக வாய்த்து மிக்க பயனைத்தருவதினாலே செல்வம் வளர்ந்தோங்கும் என்பது கருத்தாயிற்று.

பருவத்தோ டொட்ட வெரமுகல் திருவினைத்

தீராமையார்க்குங் கயிறு.

எ-இ-க, (22)

மன்றுபறித் துண்ணேல்

மன்று - (நீ செங்கோலோடு கூட நடுச் சொல்வே நென்றிருந்து) பொதுத் தலத்திலே, பறித்து - (வழக்குத் தீர்ப்புக்கு வந்த குடிகளுடையபொருளை யாசகஞ் செய்பவன்போற் காட்டி அடித்துப்பறிப்பவன்போற் பலவந்தமாகப்) பிடுங்கி, உண்ணேல் - சீவனஞ் செய்யாதை, எ-று.

அரசன் யாசகஞ் செய்தற்கு உதாரணம்:

வேலோடு நின்றான் இடுவென் றதுபோலங்
கோலோடு நின்றான் இரவு. என்பதாம்.

பொதுத்தலம் - நியாயஸ்தலம். கூற்றம் - கூற்று என்றாற்போல, மன்றம் - மன்று என நின்றது; உதாரணம்: 'மன்றுளாடி' எனக் காண்க.

'மன்றமே வெளியின் நாமம் வாசமம் பலமு மாகும்' என்பது நிகண்டு.

இது குடிகள் அஞ்சத்தக்க கொடுந் தொழிலாதலால் விரைந்து கெடுவாய் என்பது கருத்து.

இனி, இதை, 'மண்பறித் துண்ணேல்' எனத் திருப்பிப் பிறர் நிலத்தைப் பறித்துண்ணுதை எனக் கூறுவாருமுளர். அஃது அரசருக்குத் தருமமாதலால் அது பொருந்தா தென்பதற்கு அதுவே பிரமாணம். இஃது அரசனை நோக்கிற்று.

வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயின்
ஒருவந்தம் ஒல்லைக் கெடும்.

எ-இ-க. (23)

இயங்கித் திரியேல்

இயங்கி - (மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி என்னும் ஐம்பொறிகளும், பரிசம் இரதம் ஒளி கந்தம் ஓசை என்னும் ஐம்புலன்களிலே) சென்று, திரியேல் - நீ கெடாதை, எ-று.

பின்பு 'திரியேல்' என்றது முதல்வினை யாத லால், முன்பு 'இயங்கி' என்றது சினைவினை எனப்படும்; படவே இயக்கம் என்பது ஐம் பொறி யியக்கமெனக் காண்க. கண் பார்த் திராதை 'என்றாற்போல, இயங்கி என்னும் சினைவினை, திரியேல் என்னும் முதல்வினையோடு முடிந்தது. சினை - அவயவம்.

ஆமை ஐந்து உறுப்புக்களையும் இடர் வாராமல் அடக்குவது போல, நீயும் ஐம்பொறிகளைப் பாவம் வாராமல் அடக்குவாயானால், அஃது எழுவகைத் தோற்றத்தினும் உனக்கு இன்பம் தரும் என்பது கருத்து.

ஒருமையுள் ஆமைபோல் ஐந்தடக்கல் ஆற்றின் எழுமையும் ஏமாப் புடைத்து. எ-இ-க.

எழுவகைத் தோற்றம்: தேவர், மக்கள், விஷங்கு, பறவை, நீர்வாழ் சாதி, ஊர்வன, தாவரம் எனக் காண்க. (24)

அரவ மாடேல்

அரவம் ஆடேல் - (நீ காக்க வேண்டிய எல்லாவற்றையும் காக்க மாட்டாயாயினும் நின் நாவை வீணாக) ஒலி எழுச் செய்பாதை, எ-று.

நாவை வீணாக ஒலியெழுச் செய்தலாவது: வீணாகப் பேசுதல்; அவ்வாறு பேசாமல் அந்த நாவையாயினும் காக்கவேண்டும்; காவாவிடின் சொற் குற்றத்தில் அகப்பட்டுத் துன்பப்படுவாய் என்பது கருத்து.

இனி, 'அரவ மாட்டேல்' எனப் பாடம் ஒதிப் 'பாம்பை ஆட்டாதை' எனப் பொருள் கூறுவாரும் உளர். அது பாம்பாட்டிக்குத் தொழிலாதலால் அதுவே பொருந்தா தென்ப தற்குப் பிரமாணம்.

யாகாவார் ஆயினும் நாகாக்க காவாக்கால்
சோகாப்பர் சோல்விழுக்குப் பட்டு. எ-இ-க. (25)

இலவம்பஞ்சிற் றுயில்

இலவம் பஞ்சில் (பின்பு) இலவம் பஞ்சிட்டுச் செய்த மெத்தையிலும், துயில் - நீ நித்திரை செய், எ-று.

இதனுள், பின்பு என்பதும், எச்சவும்மையும்குறைந்து நின்றன; அவற்றால் முன்பு உயிர்க்கு அழகு செய்யும் கல்வி கேள்விகளைக் கற்றுக் கேட்டு ஒழிவுளதாயின் என்பதும், பின்பு காலந் தப்பாமலும் உண் என்பதும் பெறப்பட்டன. படவே, முன்பு உயிர்க்கு அழகு செய்யும் கல்வி கேள்விகளைக் கற்றுக் கேட்டுக் காலவொழிவுளதாயிற் பின்பு உடற் கழகு செய்யக் காலந் தப்பாமலும் உண்; இலவம் பஞ்சிட்டுச் செய்த மெத்தையிலும் துயில் எனக்

கூட்டிப் பொருள் உரைத்துக் காலவொழிவு
இலதாயிற் காலந் தப்பாமல் உண்பதையுந் துயில்
வதையும் நீக்கவேண்டும் என்பது கருத்து
எனக்கொள்க.

உதாரணம்: 'வித்யா துராணம் நசுகம்
நநித்ரா' எனவும்,

செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிற்றுக்கும் ஈயப் படும்.

எ-இ-க.

எனக் கூறிய திருவள்ளுவனார்க்கும் சிறிது
நித்திரையும் செய்யப்படும் என்பதும் கருத்து
எனவும் காண்க. (26)

வஞ்சகம் பேசேல்

வஞ்சகம் - வஞ்சகத்தை உள்ளே வைத்து,
பேசேல் - (அதைச் சொல்லினாலே மறைத்துப்
பிறர் மயங்கப்) பேசாதை, எ-று.

நின்னொடு கலந்து உடம்பாக இருக்கின்ற
ஐம் பூதங்களும் அது கண்டு தம்முள்ளே
இகழ்ந்து நகை செய்யுமாதலால் அது தீராக்
குற்றமென்பது கருத்து.

வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்கள்
ஐந்தும் அகத்தே நகும்.

எ-இ-க. (27)

அழகலாதன செயேல்

அழகு அலாதன - (துன்பப்பட வந்த காலத்
தும்) பழியொடுபட்ட செயல்களை, செயேல் -
நீ செய்யாதை, எ-று.

இவ்வாறு செய்யாதிருந்தாற் குற்றமற்ற அறிவுடையவனவாய் என்பது கருத்து.

இடுக்கட் படினும் இளிவந்த செய்யார்

நடுக்கற்ற காட்சி யவர்.

எ-இ-க.

‘செய்யாதை’ என்றதனாற் காலமும், இறந்தது தழுவி ய எச்சவும்மையும் வருவிக்கப்பட்டன. அழகுடையன - புகழொடுபட்ட செயல்களாதலால், அழகலாதன - பழியொடுபட்ட செயல்களெனக் கொள்க. இளிவரல்-இகழ்ச்சியாதலால், இளிவந்த - இகழ்ச்சியான செயல்கள் எனக்கொண்டு, அழகலாத எனப் பொருள் படுதல் கண்டு, இக் குறளினுள் உதாரணங்காண்க.

(28)

இளமையிற் கல்

(எந்த நாடும் எந்த ஊரும் உன் சொந்த நாடும் சொந்த ஊரும் போலவே நின்னைப் பெருமைப் படுத்துமாதலால் அத்தன்மைத்தாகிய கல்வியை) இளமையில் - இளமைப் பருவத்திலேதானே தொடங்கி, கல் - நீ சாமளவும் பயிற்சி செய், எ-று.

வாழ்நாள் முழுமையும் கற்றே கழிக்க வேண்டும் என்பது கருத்து.

கல்வியை என்ற செயப்படுபொருள் குறைந்து நின்றதாதலால் அவ்வாறு விரித்துரைக்கப்பட்டது. சாமளவுங் கற்க வேண்டுமாதலால், ‘இளமையிற்றொடங்கி’ என்பது பெற்றும்.

யாதானும் நாடாமால் ஊராமால் என்னொருவன்

சாந்துணியுங் கல்லாத வாறு

எனவும்,

கல்லாக் கழிப்பர் தலையாயார்.

எனவும்

வருவனவுங் காண்க.

(29)

அறனை மறவேல்

அறனை - தருமத்தை, மறவேல் - நீ செய்ய
மறவாதை, எ-று.

செய்யாது மறத்தலின் மேற்பட்ட கேடு
இல்லை என்பதாம்; ஆகவே அதனைச் செய்தலின்
மேற்பட்ட ஆக்கமும் இல்லை என்பதுங் கருத்
தாயிற்று.

அறத்தினூஉங் காக்கமும் இல்லை அதனை
மறத்தலின் ஊங்கில்லை கேடு. எ-இ-க. (30)

அனந்த லாடேல்

அல் - அஞ்ஞானமானது, நந்தல் - வளர்தலை
(வளர்தற்குக் காரணமாகிய நூலை) ஆடேல் - நீ
பேசாதை, (மெய்ந் நூ லெ ன் று உணர்ந்து
பேசாதை).

பேசுவாயாயின் அதனாலே துன்புறுதற்கு
வதுவாகிய பிறப்பு உண்டாமென்பது கருத்து.

அல் என்பது பண்பாகு பெயர். நந்தல்
என்பது காரியவாகு பெயர். ஆடல் - பேசல்

‘கூத்தொடு வார்த்தை பெண்ணுண்
கூடலின் முப்பே ராடல்’ என்பது நிகண்டு.

இனி இதற்குத் ‘தூங்கி விழாதை’ எனப்
பொருள் உரைப்பினும் அமையும்.

பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென் றுணரும்
மருளானும் மாணப் பிறப்பு. எ-இ-க. (31)

கடிவது மற

கடிவது - (ஒருவன் செய்த குற்றத்தைப் பொறுது) சினந்து ஒறுத்தலை (தண்டிப்பதை), மற - (நீ எப்போழ்தும்) மறந்துவிடு.

அப்படி மறப்பதினாலே உனக்கு உல்கமழியு மளவும் புகழுண்டாம் என்பது கருத்தாயிற்று.

'ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப் பொன்றுந் துணையும் புகழ்.' எ-இ-க. (32)

காப்பது விரதம்

காப்பது - (உனக்கு வந்த நோவின் பொருட் டாயினும் ஒருயிர்க்குந் தீங்கு செய்யாமல் அந்த நோயை நீயே பொறுத்து அநுபவித்து) எல்லா உயிர்களையும் காப்பாற்றுவதே, விரதம் - தவம் (தவத்தின் ஸ்வரூபம்.) எ-று.

தவம் - ஆகுபெயர். இது துறவறத்தாரை நோக்கிற்று.

உற்றநோய் நோன்றல் உயிர்க்குறுகண் செய்யாமை அற்றே தவத்திற் குரு. எ-இ-க. (33)

கிழமைப் படவாழ்

கிழமை பட - (எல்லாப் பொருள்களாலுந் தமக்கே உரிமைப்படவாழும் அன்பிலா ரைப்போ லாகாமல் அவற்றாலன்றி நின்னுடம் பாலும் பிறர்க்கே) உரிமைப்பட, வாழ் - நீ இவ் வாழ்க்கையைச் செய், எ-று.

அழிவின்றி வாழ்வாய் என்பது கருத்து.

கிழமை - உரிமை.

அன்பிலார் எல்லாம் தமக்குரியர் அன்புடையார் என்பும் உரியர் பிறர்க்கு. எ-இ-க. (34)

கீழ்மை யகற்று

கீழ்மை - கீழான் குணத்தை (அக் குணத்தை யுடைய கீழ்மகளை), அகற்று - நின் னேடு கலவாமலே விலக்கு, எ - று.

நீ உண்பதையும் உடுப்பதையும் அவன் காண்பானாயின் மனம் பொருமல் நின்னிடத் திற் குற்ற மில்லாதிருக்கவுங் குற்றம் பிடிக்க வல்லவனா மாதலால் உனக்குத் துன்பம் நேரிடும் என்பது கருத்து.

கீழ்மை - பண்பாகுபெயர்.

உடுப்பதா உம் உண்பதா உங் காணிற் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றுகுங் கீழ். எ-இ-க. (35)

குணமது கைவிடேல்

குணமது - நற்குணத்தை (நற்குணமுடையோரை), கைவிடேல் - நீ கைசேரா விடாதை, எ-று.

விடின, உலகமுழுவதும் பகையாந் தீமையினும் பத்து மடங்கு அதிகமான தீமையாம் என்பது கருத்து.

குணமது என்பதிலே, து - பகுதிப் பொருள் விசுதி; அகரம் - சாரியை. குணம் - ஆகுபெயர்.

பல்லார் பகைகொளலிற் பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல். எ-இ-க. (36)

கூடிப் பிரியேல்

கூடி - (ஒருவரிடத்திலே முந்தி நற்குணத்
தைக் கண்டு) சினேகித்து, பிரியேல் - (பின்பு
தூர்க்குணத்தைக் கண்டு) பிரியாதை, எ-று.

இக் கூடுதல் பிரிதல் இரண்டுமின்றி எப்
போது நன்மை பெறலாமென்பதை நன்றாக
ஆராய்ந்து சினேகஞ் செய்ய வேண்டும்; சினே
கித்துப் பின்பு பிரியலாகாது என்பது கருத்து.

நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு. எ-இ-க.

வீடு - பிரிவு.

(37)

கெடுப்ப தொழி

கெடுப்பது, - (மறந்தாயினும் ஒருவரைக்)
கெடுப்பதை, (கெடுக்க நினைப்பதை), ஒழி. - நீ
ஒழித்து விடு, எ-று.

நினைத்தால் அதற்கு முந்தியே நீ கெடும்படி
யாகத் தருமதேவதை நினைக்கும் என்பது
கருத்து.

நினைத்தலுஞ் செய்தலோ டொக்குமாதலிற்
கெடுப்பது என்றது ஆகுபெயர்.

மறந்தும் பிறன்கேடு குழற்கு குழின்

அறஞ்குமுஞ் குழந்தவன் கேடு.

எ-இ-க. (38)

கேள்வி முயல்

கேள்வி - (நீ நூலைக் கற்க முயற்சி செய்யா விடினுங் கற்றோர் சொல்லும் நூலின் பொருள் களைக்) கேட்பதற்கு, முயல் - முயற்சி செய், எ - று.

பின்பு அக்கேள்வியானது நீ சாயும்போது ஊன்று கோல்போற் சகாயம் செய்யுமென்பது கருத்து.

கற்றில் னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற்
கொற்கத்தி னூற்றூந் துணை. எ-று-க.

ஒல்குதல் - தளர்ச்சி; அஃது ஒற்கம் என
நின்றது. (39)

கைவினை கரவேல்

கைவினை - (தேக வருத்தத்திற்கு அஞ்சி வேறு முயற்சிகளைச் செய்து பெருமை பெறலா மென்று எண்ணிக்) கை செய்யுந் தொழிலாகிய உழவுத் தொழிலை, கரவேல் . (செய்ய) மறைக் காதை (நின் தேகத்தை ஒளிக்காதை), எ-று.

அப்படிப் பெருமை பெறலாமென் றெண் ணிய முயற்சிகளைச் செய்தும் உணவின் பொருட்டு இத்தொழில் செய்வோர் பின் வந்து நின்றே சிறுமைப்பட வேண்டுமாதலால், வருத்

தத்திற்கு அஞ்சாமல் இத்தொழிலைச் செய்வா யாயின் நீ போய் ஒருவரை யிரந்து பின்செல்ல வேண்டாது, நீயே இரப்பவர்க்கு வேண்டிய வற்றைக் கொடுத்து வாழ்ந்திருக்கலா மென்பது கருத்து.

இரவர் இரப்பார்க்கோன் ற்வர் கரவாது

கைசெய்துண் மாலை யவர்.

எ-இ-க.

இக் குறளினுள் கரவாது என்னும் வினை யெச்சத்தைப் பரிமேலழகர் கைசெய்து என்பத னோடு கூட்டாமல் ஈவார் என்பதனோடு கூட்டி முடித்தார். ஒன்று இரவர், ஒன்றிரப்பவர்க் கெல்லாம் ஈவார், வருத்தத்திற் கஞ்சித் தந் தேகத்தை ஒளிக்காமற் கையா லுமுதுண்டலை யியல்பாக வுடையார் என்பதே சிறந்து காட் டிற்று; என்னெனின், கரவாது என்ற ஒரு மொழியே இத்தொழிற்கு உறுதி தோன்ற றின்று, இரவாமைக்கும் ஈதற்குங் காரண மானமையான் என்க. கை வினை உழவுத் தொழில் என்பதை, 'கைசெய்துண்மாலையவர்' என்ற இதனுள்ளுங் காண்க. மற்றக் கைத் தொழிலெல்லாம் இதன் பிற்படுதலாற் கைவினை என்றது இதற்கே சிறப்பாயிற்று. எல்லா முயற்சிகளையும் செய்தும் இத்தொழில் செய் வோரைப் பின் சென்று சிறுமைப்பட வேண் டும் என்பதற்கு உதாரணம் :

சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனூல்

உழந்தும் உழவே தலை,

எனக் காண்க. (40)

கொள்ளை விரும்பேல்

கொள்ளை - (நீ சத்துருக்களைச் செயித்து அவரூர்களைக் கைக்கொண்டபோது அவ்வூர்களைக்) கொள்ளைபிடுதற்கு, விரும்பேல் - ஆசைப்படாதை, எ-று.

ஆசைப்படுவாயாயின், நீ கைக்கொண்ட போதே அவ்வூர்கள் நின்னூர்களேயாமாதலாற் குடிகள் ஆற்றாது துன்புற்றழுத கண்ணீரே நின் செல்வத்தையும் நின்னையும் தப்பாதே விரைந்து கெடுத்தற்குச் சிறந்த கருவியாம் என்பது கருத்து.

இஃது அரசனை நோக்கிற்று.

அல்லற்பட் டாற்று தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை. எ-இ-க. (41)

கோதாட் டொழி

கோது ஆட்டு - பிறரை யிகழ்ந்து குற்ற முண்டாக விளையாடுவதை, ஒழி - நீ எப்போதும் ஒழித்துவிடு, எ-று.

அது நீ பண்புடையவரை இருத்தற்கு இன் பந்தரா தென்பது கருத்து.

இகழ்ந்து என்பது சொல்லெச்சம்.

நகையுள்ளும் இன்னு திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு. எ-இ-க.

இக் குறளுக்குப், பரிமேலழகர், பகையுள்
 ளும் பண்புள் செயல்களையே யறிந்து செயவல்
 லாரிடத்து இகழ்ச்சி வினையாட்டிடத்தும் இன்
 னது' என ஒரு முடிபாக்காது, 'நகையுள்ளு
 மிகழ்ச்சி யின்னது; ஆதலாற் பாடறிவார் மாட்
 டுப் பகையுள்ளும் பண்புள்' என இரண்டு முடி
 பாக்கிக் கூறினர். பாடு — செயல். (42)

கௌவை யகற்று

கௌவை - பழியை (சான்றோர் பழிக்கப்
 படுங் கருமத்தை), அகற்று - செய்யாமலே
 விலக்கு, எ-று.

வறுமையினாலேயே தளர்ந்த மூப்புடைய
 தாய் பசித்திருப்பக் கண்டு அதின் பொருட்
 டாயினும் அதைச் செய்யலாகாது என்பதாம்.
 இதன் கருத்து விளங்கிற்று.

கௌவை - ஆகுபெயர். இஃது அமைச்
 சனையும் ஏனையோரையும் நோக்கிற்று.

சுன்றாள் பசிகாண்பான் ஆயினும் செய்யற்க
 சான்றோர் பழிக்கும் வினை. எ-இ-க. (43)

சக்கர நெறிநில்

சக்கர நெறி - அரசன் காவற் சாகாடு
 உகைக்கும் நெறியிலே (அரசன் உலகத்தைக்
 காக்கும் பொருட்டு அரச நீதியாகிய இரதத்
 தைச் செலுத்தும் நெறியிலே), நில் - விலங்கா
 மலே நில், எ - று.

அரசநீதிக்கு மாறுபடாதுநின்றொழுக்கு
என்பதாம்; இந்நெறி விலகினால் அரசன் சீறும்
என்பது கருத்து.

அரசன் ஆக்கினைகடந்து எதிர்த்தவரைத்
துணிப்பாடுதலால், உவமையாகுபெயராய்
ஆக்கினையைச் சக்கரம் என்றார் எனினும்
அமையும்.

யாண்டுச்சென் றியாண்டும் உளராகார் வெந்துப்பின்
வேந்து செறப்பட்டவர் எ-இ-க. (44)

சான்றோ ரினத்திரு

சான்றோர் - பெரியோருடைய, இனத்து -
கூட்டத்திலே; இரு - நீ என்றைக்கும் சேர்ந்
திரு, எ - று.

சேர்ந்திருந்தால் பகைவராலும் இடையூ
றின்றி வாழலாம் என்பதாம். இதன் கருத்து
விளங்கிற்று.

தக்கார் இனத்தனய்த் தானொழுக வல்லாண்ச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில். எ-இ-க. (45)

சித்திரம் பேசேல்

சித்திரம் - (அச்சான்றோர் கூட்டத்திலே
நீ இருக்கும்போது) எழுதிய சித்திரத்தைப்
போலவே யடங்கி, பேசேல் - முந்தி ஒன்றையும்
பேசாதிரு, எ - று.

இவ்வாறு முந்திப் பேசாது அடங்கியிருத்
தல் எல்லா நன்மைகளைப் பார்க்கிலும் நன்மை
என்பதாம். இதன் கருத்து விளங்கிற்று.

‘அடங்கி’ என்பது சொல்லெச்சமாய்க்
குறைந்து நின்றது. ‘சித்திரப் பாவையின் அத்
தகவடங்கி’ எனச் சான்றோருழை அடங்கி
யிருத்தற்குப் பிறருங் கூறுதல் காண்க.

நன்றென் நவற்றுள்ளும் நன்றே முதுவருள்
முந்து கிளவாச் செறிவு. எ-இ-க. (46)

சீர்மை மறவேல்

சீர்மை — புகழின்பண்பை, மறவேல் —
(பெற) மறந்து விடாதை, எ - று.

பூத வுடம்பு நல்கூர்ந்து கைவிடினும் புக
ழின் பண்பைப் பெறுவாயாயின் அது உனக்கு
ஒருடலாய்நின்று நின்னை உயிர்ப்பித்து என்றும்
உள்ளவகை வாழச் செய்யும் என்பது கருத்து.

இதனுள், பெற என்பது சொல்லெச்சம்.

நத்தம்போற் கேடும் உளதாகஞ் சாக்காரும்
வித்தகர்க் கல்வால் அரிது. எ-இ-க. (47)

சுளிக்கச் சொல்லேல்

சுளிக்க - கேட்போர் வெறுக்கும்படியாக,
சொல்லேல் - (சுன்றக்கூறல் முதலிய பத்து
வகைக் குற்றங்களும் படச்) சொல்லாதை,

எ-று

கேட்டவர் கட்டிவைத்தாற்போல மற்ற ரென்றையும் நாடாமலிருக்கவும், கேளாதவர் கேட்க விரும்பி விரைந்தோடிவரவும், சுருங்கச் சொல்லல் முதலிய பத்துவகை அழகும்படச் சொல்லல் வேண்டும் என்பது கருத்து.

இது, நூலுரைப்போர்க்கும் அமைச்சர்க்கும் பொருந்திற்று.

கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல். எ-இ-க. (48)

சூது விரும்பேல்

சூது - சூதாடுவதை, விரும்பேல் - (வென்று பொருள் பெறுவதா யிருப்பினும்) விரும்பாதை, எ-று.

வென்று அப்பொருளை யனுபவிப்பது, தூண்டிலிற் பொதிந்த மாமிசத்தை மீன் விழுங்கியதுபோலத் துன்பமாம் என்பதாம். கருத்து விளங்கிற்று.

வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந்
தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று. எ-இ-க. (49)

செய்வினை திருந்தச்செய்

செய்வினை - நீ செய்த வினையை, திருந்த - செப்பமாய் நிறைவேற, செய் - (தொடர்ந்து) செய், எ-று.

நிறைவேறச் செய்யாது, 'இனி இக்குறை யென் செய்யும்' என்று இகழ்ந்துவிட்டிருப்பா யாயின், அது, 'பகைக்குறை தீக்குறை' போல வளர்ந்து கெடுக்கு மென்பது கருத்தாயிற்று.

பகைக்குறை தீக்குறை வளர்ந்து கெடுத் தல் எவ்வாறெனின், எல்லாப் பகையையும் அடக்கிச் சிறிது பகையை விட்டு வைப்பினும் பின்பு அவை வளர்ந்து உரங்கொண்டு கெடுத் தல் என்க

வினைபகை யென்றிரண்டின் எச்சம் நினை யுங்கால்
தீயெச்சம் போலத் தெறும். எ-இ-க. (50)

சேர்விட மறிந்து சேர்

சேர்விடம் - (பின் வருத்தங் கொடாதிருக் கத்தக்க) நல்லிடத்தை, அறிந்து - ஆராய்ந் துணர்ந்து, சேர் - பின்பு அவ்விடத்துச் சேர், எ-று.

மிகுந்த பலசாலியாயினும் இடமல்லாத இடத்தைச் சேர்ந்தாற் கேடு வரும் என்பது கருத்து.

'செல்வுழி, சார்வுழி, விண்வத்துக் கொட் டும்' என்றூற் போலச் 'சேர்விடம்' என மெய் யீற்றின் முன் வகரந் தோன்றி நின்றது.

காலாழ் களரின் நரியடுஉங் கண்ணஞ்சா
வேலான் முகத்த களிறு. எ-இ-க. (51)

சையெனத் திரியேல்

சை என - (மேன்மக்கள்) சீ என்று அரு வருக்கும்படி, திரியேல் - (வீணை வீதிகளில்) உலாவித் திரியாதை, எ-று.

திரிந்தால், அந்தத் திரிவு உன்னை நரகத்திற் செலுத்தும்; திரியாது அடங்கியிருந்தால் அந்த அடக்கம் உன்னைத் தேவருளொருவகைச் செலுத்தும் என்பதாம். இதன் கருத்து விளங்கிற்று.

சை என்றது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு; அது சீ என்பது; இக்காலத்துச் சை எனவுந் திரிந்து வழங்குகின்றது. 'சை என' என்றதனால் 'வீணை' என்பதும், 'மேன்மக்கள்' என்பதும், 'திரியேல்' என்றது இடப்பொருளாதலால், இடமும் வருவித்துரைக்கப்பட்டன.

அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் அடங்காமை

ஆரிருள் உய்த்து விடும்.

எ-இ-க. (52)

சொற்சோர்வு பட்டேல்

சொல் - (நீ பிறரோடு பேசுஞ்) சொற்களில், சோர்வு பட்டேல் - மறதிபடப் பேசாதை, எ-று.

பிறர்க்கும் உனக்கும் நன்மை தீமைகள் அதனாலுண்டாம்; ஆதலால், அச்சோர்வைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதாம். இதன் கருத்து விளங்கிற்று.

ஆக்கமுங் கேடும் அதனால் வருதலாம்

காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு, எ-இ-க. (53)

சோம்பித் திரியேல்

சோம்பி - (நீ செய்யவேண்டு முயற்சியைச் செய்பாது) சோம்பலையுட்கொண்டு, திரியேல் - திரியாதை, எ - று.

திரிந்தால் நீ கெடுவதுமல்லாமல் உனக்கு முன்னேதானே உன் குடியுங் கெடும் என்பது கருத்து.

மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த குடிமடியுந் தன்னினும் முந்து. எ-இ-க. (54)

தக்கோ னெனத்திரி

தக்கோன் என - (நீ சஞ்சரிக்க வேண்டு மிடங்களிலே யெல்லாம்) இவன் நடுவுநிலைமையுடையவனென்று புகழும்படியாக, திரி - நீ சஞ்சரி, எ - று.

இந்த ஒரு தருமமுமே யுளதாயின் அது மிகவும் நன்று என்பது கருத்து.

தக்கோன்-தகுதியுடையவன். தகுதி-நடுவு நிலைமை; அது பகை, நட்பு, புதுமுகம் என்னும் மூன்றிடத்தும் நீதி தப்பாமலே நிற்பது.

தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற் பாற்பட் டொழுகப் பெறிள். எ-இ-க. (55)

தானமது விரும்பு

தானமது விரும்பு - (இல்லிடத்திருந்து வாழ விரும்புவாயாயின் முன்னே) தரித்திரர்க்கு வேண்டியவற்றை நீ கொடுக்க வேண்டு மென்பதைவிரும்பு, எ - று.

ஈந்து வாழ்தலாகிய இல்லறத்து நின்றும் ஈயாது வாழ்தலிற் சாதல் இனிதாதலால் என்ற வாறு. இதன் கருத்து விளங்கிற்று.

தானம் கொடைப்பொருளாதலாற் கொள்வோரும் காலமும் பெறப்பட்டன. ஆயின் என்பதும் காரணமும் எஞ்சிநின்ற இசை யெச்சம் வருவித்துரைக்கப்பட்டன.

சாதலின் இன்னுத தில்லை இனித து உம்
ஈதல் இயையாக் கடை.

என்ற இக்குறளினுள்ளே ' தானமது விரும்பு ' என்பதற்கு உதாரணங் காண்க. (56)

திருமாலுக் கடிமைசெய்

திருமாலுக்கு - (உலகமாயை உன்னை வருத்தாதிருக்க வேண்டுவாயாயின்) மாயோனுக்கு, அடிமை செய் - நீ அடிமைத் தொழிலைச் செய், எ - று.

மாயையைக் கடந்துநிற்க ஒருவராலுங் கூடாது ஆதலாலும், அந்த மாயைதானும்

அவன் சொல்லைக் கடந்து நிற்கமாட்டாது
ஆதலாலும், அவனுக்கு அடிமை செய்வா
யாயின் அது வருத்தாதென்பது கருத்து.

இருள்சேர் இருவினையுள் சேரா இறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

எனத் திருவள்ளவனாரும் பொதுவகையால் இக்
கருத்தையும் உட்கொண்டு கூறுதல் காண்க.

அப்படியானால் அங்கே அவர், மூவர்க்கும்
பொதுப்படக் கூறியது கடவுள் வாழ்த்து,
இங்கே இவர், இச் சூத்திரத்துச் சிறப்பு வகை
யாற் கூறியதாயிற்று; ஆதலால், அதற்கிது
பொருந்தா தெனின், பொருந்தும்; என்னெ
னின், இச்சிறப்பையும் உட்கொண்டே பொதுப்
பட நின்றலன்றி, இதனை நீக்கி நில்லாமையா
லென்க. (57)

தீவினை யகற்று

தீவினை - (பிறர் நோகத்தக்க) பாவச்
செயல்களை, அகற்று - நீ செய்யாமலே விலக்கு,
எ-று.

விலக்கியிருந்தால் உனக்கு ஒரு கேடும்
உண்டாகாது என்பது கருத்து.

அருங்கேடன் என்ப தறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யான் எனின். எ-இ-க

(58)

துன்பத்திற் கிடங்கொடேல்

துன்பத்திற்கு - (முயற்சி செய்யும்போது வருஞ் சரீரப் பிரயாசையாகிய) துன்பத்திற்கு, இடங் கொடேல் - (இன்பமாக இருத்தற்கன்றி அது துன்பமாக இருத்தற்கு) நீ இடங்கொடாததை, எ-று.

அத்துன்பத்தையே இன்பமாகக் கொண்டு முயல்வாயாயின் அது நின் பகைவர் உன்னை நட்பாக விரும்பத்தக்க மேன்மையைத் தரும் என்பதாம். இதன் கருத்து விளங்கிற்று.

இன்னுமை இன்பம் எனக்கொளின் ஆகுந்தன் ஓன்றார் விழையுஞ் சிறப்பு. எ-இ-க. (59)

தூக்கி வினைசெய்

தூக்கி = (வினை செய்யும்போது அது முடித்தற்கு வேண்டிய முயற்சியையும், அதற்கு வரும் விக்கினத்தையும், முடிந்தால் அடையும் பிரயோசனத்தையும் நன்றாக) ஆராய்ந்து பார்த்து, வினை செய் - அதிகப் பிரயோசனத்தைத் தருவதானால் அந்த வினையைச் செய்யத் தொடங்கு, எ-று.

கருத்து விளங்கிற்று.

முடிவும் இடையூறும் முற்றியாங் கெய்தும் படுபயனும் பார்த்துச் செயல். எ-இ-க. (60)

தெய்வ மிகழேல்

2012
14-36

தெய்வம் - (நீ குடிசெய்தற்கேற்ற கருமங்களை உறுதியாகப் பற்றிச் செய்யாததினாலே விளையுஞ் சிறுமையைக் குறித்து மனம் நொந்து இது தெய்வஞ் செய்ததென்று) தெய்வத்தை, இகழேல் - இகழ்ந்து பேசாதை, எ-று.

அச்சிறுமை நீங்குதற்கேற்ற கருமங்களை விரைந்து செய்யக்கடவேனென்று தொடங்கு வாயாயின் உதவி செய்தற்பொருட்டு அத் தெய்வம் உனக்கு முன்னேதானே இடை கட்டிக் கொண்டு வந்து நிற்கும் என்பது கருத்து.

குடிசெய்வல் என்னும் ஒருவற்குத் தெய்வம் மடிதற்றுத் தாழ்ந் துறும்.

ஆதலால் 'தெய்வ மிகழேல்' எனச் சென் றொட்டுதல் கண்டு, திருவள்ளுவனாரும் இவ்வாறு கூறினாரென்க.

(61)

தேசத்தோ டொத்துவாழ்

தேசத்தோடு - (நீ அவரை யாள்பவனா லும்) நின் தேசத்துள்ளவருடைய இல்வாழ்க்கை நடையோடு, ஒத்துவாழ் - நீயும் ஒத்திருந்து இல் வாழ்க்கையைச் செய், எ-று.

'நான் அவரைத் தண்டிப்பவன், என்னை யார் தண்டிக்கவல்லார்?' என்று நீ நினைத்தபடி

நடப்பாயாபிற் பாவமும் பழியும் நேரிடும் என்பது கருத்து.

தேசம் - ஆகுபெயர். இஃது அரசனை நோக்கிற்று.

எவ்வ துறைவ துலகம் உலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு. எ-இ-க. (62)

தையல்சொற் கேளேல்

தையல் சொல் - உன் மனையாட்டி சொன்ன வார்த்தையை, கேளேல் - கேட்டு நடவாதை, எ-று.

நடந்தால், அறம் பொருள் இன்பங்கள் மூன்றும் இழப்பாய் என்பது கருத்து.

'கேளேல்' என்றது அதன் காரியந்தோன்ற நின்றது.

அறவியும் ஆன்ற பொருளும் பிறவியும்
பென்னேவல் செய்வாங்கன் இல். எ-இ-க. (63)

தொன்மை மறவேல்

தொன்மை - பழமையாகிய சிநேகத்தை, மறவேல் - மறந்து கோபங் கொள்ளாதை, எ-று.

நெடுநாட் பழகிய சிநேகிதர் நீ வருந்தத்தக்க குற்றத்தைச் செய்வாராயின், அது பேதைமையென்றாயினும், நின்னோடு நெடுநாட் பழகிய

வுரிமை யென்றாயினும் கொள்வதல்லது, அன்
பின்மை யெனக்கொண்டு கோபஞ் செய்யலா
காது என்பது கருத்து.

‘மறவேல்’ என்றதுங் காரியந் தோன்ற
நின்றது. இது காரணந் தோன்ற நின்றதெனின்,
தொன்மை மறவாக்கால் கோபந் தோன்றது
ஆதலால் அன்றென்க.

பேதைமை ஒன்றே பெருங்கிழமை என்றுணர்க
நோதக்க நட்பார் செயின்.

ஆதலால், உணராது மறந்து கோபங் கொள்
ளேல் எனச் சென்றெட்டுதல் கண்டு திருவள்ளு
வனாரும் இவ்வாறு கூறின ரென்க. (64)

தோற்பன தொடங்கேல்

தோற்பன - (வென்றியும் இலாபமும்
எய்தலாமென்றெண்ணி) முதலும் இழந்து
தோற்பதற் கேதுவாகிய வினைகளை, தொடங்
கேல் - (வலி இடம் காலம் முதலியவைகளை நன்
றாக ஆராய்ந்து பாராமல்) நீ செய்யத் தொடங்
காதை, எ-று.

தொடங்கினால் உள்ளதும் இழந்து கெடு
வது நிச்சய மென்பது கருத்து.

ஆக்கந் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வனை
ஊக்கார் அறிவுடை யார், எ-இ-க. (65)

நன்மை கடைப்பிடி

நன்மை - பின்பு இன்பந் தரும் வினையை, கடைப்பிடி - (அப்போது துன்பந் தருவதாயிருப்பினும்) செய்யத் துணிவுகொள், எ-று.

கருத்து விளங்கிற்று.

பின்பு என்பதும், செய்ய என்பதும் குறைந்து நின்றன. பின்பு இன்பந் தரும் வினை என்றதனால், அப்போது துன்பந் தருவதாயினும் என்பது பெற்றும். கடைப்பிடி என்பது வினை முடிக்குந் துணிவு; அது இங்கே வினைத்தன்மைப்பட்டு நின்றது. நன்மை - ஆகுபெயர்.

துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவாற்றி
இன்பம் பயக்கும் வினை. எ-இ-உ. (66)

நாடொப் பனசெய்

நாடு ஒப்பன - (நீ யானுந் தேசத்துள்ளவர் குற்றஞ் செய்தாராயின் அதற்குத் தரும்படி) அவர் ஒத்துக்கொள்ளத்தக்க தண்ட நீதிகளை, செய் - நீ நயந்து செய், எ-று.

இதன் கருத்து விளங்கிற்று.

நயந்து செய்தலாவது - அறநூல் காட்டிச் செய்தல். அவ்வாறன்றிக் கடுஞ்சொற் சொல்லிக் குற்றத்தின் மேற்பட்ட தண்டனைகளைச் செய்வாயிற் சத்துருக்களாலே அபசயப்பட்டுக் கெடுவாய் என்பதாம்.

இஃது அரசனை நோக்கிற்று.

கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்தன்
அமுரண் தேய்க்கும் அரம்.

எ-இ-க.

அமுரண் - பகைவரை வெல்வதற் கேற்ற
வலிமையாகிய இரும்பை, தேய்க்கும் அரம் -
தேய்ப்பதற்கு அமைந்த எஃகினுற் செய்யப்
பட்ட அரக் கருவிகளாம். (67)

நிலையிற் பிரியேல்

நிலையில் - (நிற்கின்ற வுயர்ந்த) நிலையிலே
நின்று, பிரியேல் - பிரிந்து தாழ்ந்த நிலையிலே
வாராதை, எ-று.

வந்தால், தலையிலே நின்று நீங்கிய மயிரைப்
போலே இழிவுறுவாய் என்பது கருத்து.

தலையின் இழிந்த மயிரையர் மாந்தர்

நிலையின் இழிந்தக் கடை.

எ-இ-க. (68)

நீர்வினையாடேல்

நீர் - நற்குணமில்லாத நீர்களிலே, வினையா
டேல் - நீந்தி வினையாடாதை, எ-று.

உள்ளே பகையை வைத்திருந்தவர் முன்னே
இதத்தைக் காட்டல் போல, அப்போது இன்பந்
தரினும் பின்பு துன்பந் தருமென்பது கருத்து.
துன்பந் தருவது நோக்கி நற்குண மில்லாத நீர்
எனக் காண்க.

நீர் - சாதி யொருமை.

நிழனீரும் இன்னத இன்னு தமர்நீரும்
இன்னுவாம் இன்னு செயின்.

எனக் கூறிய இக் குறளினை இச் சூத்திரத் திற்கு இயைய, நிழனீர் என்பதைக் குளிர்ந்த நீர் எனவும், நீர் பன்மை குறித்து நின்ற தென வும், நீரும் என்கின்ற எண்ணும்மை யெச்ச வும்மை எனவுங் கொண்டு உவமையைப் பொரு ளாக்கிப் பொருளை யுவமையாக்கி உதாரணங் காண்க. (69)

நுண்மை நுகரேல்

நுண்மை - மாவாகிய பண்டத்தை, நுக ரேல் - விழுங்காதை எ-று.

அதனை ஈரங்கொண்டே மெல்ல மெல்ல மென்று முழுவதும் நுகராமல் உடனே விழுங் கக் கருதினால் அது துன்பஞ் செய்யும் என்ப தாம். அரசனருளைப் பெற்றவன், மேன்மேலும் அவனுக்கு ஈரங் காட்டியே முழுவதங் கொள் ளாமல் உடனே கொள்ளாத செயல்களைச் செய்யக் கருதுவாயின், துன்புறுவான் என் னும் பொருள் தோன்ற நின்றதனால், இஃது ஒட்டு என்னும் அலங்காரம். கொள்ளாத செயல்களைச் செய்யாமை அறிவுடைமை என்ப து இதன் கருத்து.

இஃது அமைச்சனை நோக்கிற்று.

நுண்மை - ஆகுபெயர். நுகர்தல் - விழுங்
குதல். பின்பு, நாம் - அன்பு.

கொளப்பட்டேம் என்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர்.

எ-இ-க. (70)

நூல்பல கல்

நூல் பல - (கற்றூரவையிலே அஞ்சாமல்
உரைசெய வேண்டி ஒரு நூலைக் கற்கப் புகின்
அதற்கு முதல் வழி சார்புகளாகிய) பலநூல்
களையும், கல் - நீ கசடறக் கற்றுக்கொள்,
எ-று. இதன் கருத்து விளங்கிற்று.

ஆற்றின் அளவறிந்து கற்க அவையஞ்சா

மாற்றங் கொடுத்தற் பொருட்டு

எ-இ-க. (71)

நெற்பயிர் விளை

நெல் பயிர் - (நீ ஒருவரைச் சேவித்துப் பின்
செலாதிருக்கவேண்டின்) நெல்லு முதலிய பயிர்
கள், விளை - விளைதலைச் செய், எ-று.

கருத்து விளங்கிற்று.

சலைமைபற்றி நெற்பயிர் என்றதனால்,
நெல்லு முதலிய பயிர்களென்பது பெற்றும்.

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் நெல்லாம்

தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.

என்னுமிக் குறளின் கருத்து இதற்கொத்
திருத்தல் காண்க.

(72)

நேர்பட வொழுகு

நேர்பட - (மேன்மை பெறவேண்டுவாயா யின்) ஒழுக்கங் கோணமல், ஒழுகு-நீ நட, எ-று.

இதன் கருத்து விளங்கிற்று.

ஒழுகு என்றதனால் ஒழுக்கம் என்பது பெற்றும். ஒழுக்கங் கோணமாறற் பெரும்பழி எய்து மென்பது தானே வரப்பெறும்.

ஒழுக்கத்தின் எய்துவர் மேன்மை இழுக்கத்தின் எய்துவர் எய்தாப் பழி. எ-இ-க. (73)

நைவினை நணுகேல்

நைவினை - பிறர் கெடத்தக்க தீவினைகளை, நணுகேல் - (நீ செய்யக்) கிட்டாதை, எ-று.

தீவினை, சென்ற இடமெல்லாம் பின் சென்றே சுடும்; ஆதலால், தீயினும் அஞ்ச வேண்டு மென்பது கருத்து.

நைவினை என்றதினால் தீவினைகள் என்பது பெற்றும்.

நைதல் - வருந்துதல்.

தீயவை தீய பயத்தலால் தீயவை தீயினும் அஞ்சப் படும். எ-இ-க. (74)

நொய்ய வுரையேல்

நொய்ய - (பெரும் பயனில்லாத) அற்ப
வார்த்தைகளை, உரையேல் - நீ சொல்லாதை,
எ-று.

நுண்ணறிவுடையார்க்கு அஃது அழகன்று
என்பது கருத்து.

நொய் - அற்பம்.

அரும்பயன் ஆயும் அறிவினார் சொல்லார்
பெரும்பயன் இல்லாத சொல், எ-இ-க. (75)

நோய்க்கிடங் கொடேல்

நோய்க்கு - வாத பித்த ஐயங்களுக்கு,
இடம் - (நித்திரை, ஆகாரம், செய் தொழில்
இவை குறைதலும் மிகுதலுமாகிய) குடியிருப்
பிடங்களை, கொடேல் - நீ கொடாதை, எ-று.

கொடுத்தால் அதுபற்றி எல்லா நோய்களுந்
துன்பஞ் செய்யு மென்பது கருத்து.

மிகினுங் குறையினும் நோய்செய்யும் நூலோர்
வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று. எ-இ-க. (76)

பழிப்பன பகரேல்

பழிப்பன - (சான்றோர்) பழிக்கப்படுவன
வாகிய பொய் முதலிய நால்வகை யிழிசொற்
களை, பகரேல் - மறந்துஞ் சொல்லாதை, எ-று,

N49

மறந்து பேசினும் ஒழுக்கங் கெடும் என்பது
கருத்து.

பகரேல் என்றதனாற் சொற்கள் என்பதும்,
பழிப்பன என்றதனால் மறந்தும் என்பதும்
பெற்றும்.

ஒழுக்கம் உடையவர்க் கொல்லாவே திய
வழுக்கியும் வாயாற் சொல்ல. எ-இ-க. (77)

பாம்பொடு பழகேல்

பாம்பொடு - (ஒரு குடிவினுள்ளே) சர்ப்பத்
தோடு, பழகேல் - பழகிக் குடித்தன்மை செய்
யாதை, எ-று.

பழகேல் என்றதினாற் பழகற்கு ஓரிடமும்
குடித்தன்மை என்பதும் பெற்றும். மனப்
பொருத்த மில்லாதவரோடு கூடிச் சினேகஞ்
செய்யாதை என்னும் பொருள் விளங்க நின்
றது. இஃது ஒட்டென்னும் அலங்காரம். இவ
ரோடு சினேகஞ் செய்வது அப் பாம்பொடு பழகு
தல் போல நிச்சயமாகவே கேடுதரும் என்பது
கருத்து.

உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட்
பாம்போ டுடனுறைந் தற்று. 68523 எ-இ-க. (78)

பிழைபடச் சொல்லேல்

பிழைபட - (கற்றோர் அவையிலே நீ கீற்ற
நூற்பொருள்களைப் பேசும்போது) குற்றம்

நேரிட, சொல்லேல் - (நீ தடுமாறிப்) பேசாதை,
எ-று.

அப்படித் தடுமாறிப் பேசுதலாலே மோட்ச
நெறியிலே நின்றவன் தடுமாறி நாகத்திலே
விழுந்தாற்போலப் பெரிதாகிய துன்பமும்
இழிவும் உண்டா மென்பது கருத்து.

ஆற்றின் நிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புலம்
ஏற்றுணர்வார் முன்னர் இழுக்கு. எ-இ-க. (79)

பீடு பெறநில்

பீடு பெற - பெருமை பெறும்படியாக, நில்-
(அதற்கு ஏதுவாகிய நெறியிலே உன்னை
நீதானே பாதுகாத்துக்கொண்டு) நின்றொழுகு,
எ-று.

கற்புடை மகளிர் தம்மைக் கற்பிலே நின்
றும் வழுவாமற் காத்தல்போல, இந்நெறியிலே
நின்றும் வழுவாமல் உன்னை நீயே பாதுகாத்
தொழுசுவாயிற் பெருமை பெறலாம் என்
பது கருத்து.

நில் என்றதனால் அதற்கு ஏதுவாகிய நெறி
என்பதும், பீடுபெற என்றதனால், பாதுகாத்து
என்பதும் பெற்றும்.

ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையும்
தன்னைத்தான் காத்தொழுகின் உண்டு. எ-இ-க. (80)

புகழ்ப்பட வாழ்

புகழ்ப்பட - (நின் வாழ்நாண்முழுவதும் பிறர்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுப்பதினாலே) புகழ் தோன்றுகிறகவே, வாழ் - நீ இல்லறத் தோடு கூடி வாழ், எ - று.

இதுவே நின் உயிர்க்குச் சிறந்தவியம் என்பது கருத்து.

ஈதல் இசைபட வாழ்தல் இதுவல்லது
ஊதிய மில்லை உயிர்க்கு. எ-இ-க. (81)

பூமி விரும்பு

பூமி - நீ பயிரிட்ட புலத்தை, விரும்பு - (உனக்குள்ள மற்றையவைகளிலும் அதிகமாக) விரும்பு, எ - று.

விரும்பித் தினந்தோறும்போய்க் கண் பார்த்துச் செய்யவேண்டியவை செய்யாது சோம்புற்று வேறிடத்திருப்பின், மற்றொருத்தி யோடு நீ கூடியிருக்கக் கண்ட நின் மனையாட்டி யைப்போலவே சினந்து இன்பம் தாராது என்பது கருத்து.

செல்லான் சிழவன் இருப்பின் நிலம்புலக்
தில்லானின் ஊடி விடும், எ-இ-க. (82)

பெரியாரைத் துணைக்கொள்

பெரியாரை - (உனக்கு வந்த துன்பங்களை நீக்கி மறுபடியும் அவை வாராமலே முந்திக்

காக்கத்தக்க) பெருமை யுடையோர்களை,
துணைக்கொள் - உனக்கு நற்றுணையாகப்
பேணிக்கொள், எ - று.

கருத்து விளங்கிற்று.

பெரியார் என்றதனால் அவ்வாறு விரிக்கப்
பட்டது.

உற்றோய் நீக்கி உறுதிமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல். எ-இ-க. (83)

பேதைமை யகற்று

பேதைமை - (பிறப்பிற்குக் காரணமாகிய)
அஞ்ஞாநத்தை, அகற்று - (வீட்டிற்கு நிமித்த
காரணமாகிய பிரமத்தைத் தியானஞ் செய்வதி
னாலே) நீ போக்கு, எ - று.

பிரமத்தைத் தியானஞ்செய்து அஞ்ஞா
நத்தைப் போக்குவதே மெய்யுணர்வு என்பது
கருத்து.

பேதைமை யென்றதனால் பிறப்பிற்குக்
காரணம் என்பதும், அகற்று என்றதனால் ஏது
வும் பெற்றும்.

பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னும்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு. எ-இ-க.

செம்பொருள் - பிரமம். (84)

பைதலோ டிணங்கேல்

பைதலோடு - சிறுபிள்ளைத்தன்மை யுடைய
வர்களோடு, இணங்கேல் - நீ பழகாதை, எ - று.

பழகினால் அத்தன்மை உனக்கும் நேரிடும்
என்பது கருத்து.

பைதல் - ஆகுபெயர்; சிறுபிள்ளைத்தன்மை -
அறிவின்மை.

உதாரணம் :—

நிலத்தியல்பா நீர்திரிக் தற்றுகு மாந்தர்க்
கினத்தியல்ப தாகும் அறிவு, எனக் காண்க. (85)

பொருடனைப் போற்றிவாழ்

பொருள்தனை - திரவியத்தை, போற்றி -
(மென்மேலும் உயரும்படி) பாதுகாத்து, வாழ் -
நீ இவ்வாழ்க்கையைச் செய், எ - று.

இப்படிச் செய்து வாழ்வாயாயின் மற்றத்
தருமமும் இன்பமும் உனக்கு எளிதாம் என்பது
கருத்து.

உதாரணம் :—

ஒன்பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க் கென்பொருள்
ஏனை யிரண்டும் ஒருங்கு. எனக் காண்க. (86)

போற்றடிப் பரியேல்

போற்று அடி - (கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்
களிலேநின்று உன்னை வழுவாமற்) பாதுகாத்

தற்பொருட்டு ஆசிரியன் தண்டித்ததற்கு, பரியேல் - நீ வருத்தப்பட்டு விலகாதே, எ - று.

இப் போற்றடிக்கு வருந்தி நீ விலகினாற்பின்பு அக் கல்வி அறிவு ஒழுக்கங்களிலே பலர் கூடிநின்று உன்னைப் பாதுகாப்பினும் புரைப்பட்டே முறிந்துபோவாய் என்பது கருத்து.

இது மாணாக்களை நோக்கிற்று.

பரியேல் என்றது அதன் காரியம் தோன்ற நின்றது. போற்றடிக்கு என்னுங் குவ்வுருபு தொக்கு நின்றது. போற்றுதற்கு ஏதுவாகிய அடி. போற்றடி என்பது, ஓம்படைக்கிளவி என்றதுபோலும். என்னெனின், சான்றோர், ஒழுக்கந் தவறினோரைப் பார்த்துச் சொல்லும், வேம்புங் கடுவும் போல்வன வெஞ்சொல் தாங்குதலின்றி வழிநனிபயக்கும் ஓம்படைக்கிளவி. அதுபோலவே, ஆசிரியன், மாணாக்கன் கல்வியறிவொழுக்கங்களிற் றவறியவழிக் கொடுக்கும், வடுவுஞ் சூடும் போல்வன கசையடி தாங்குதலின்றி வழிநனி பயக்கும் போற்றடி என்க.

ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று போற்றினும் பொத்துப் படும்.

என்கின்ற இக்குடிகள், இளமையிலேதானே அதற்குரிய நெறியிலே நின்று வருத்தப்படாத முயற்சியானது, பின்பு பலர் நின்று புரைபடாமற் பாதுகாப்பினும் புரைபடும் என இவ்விடத்திற்குப் பொருந்துதல் காண்க. (87)

மனந்தடு மாறேல்

மனம் - (நீ முயற்சி செய்தலில் ஊன்றி நின்ற) மனத்தோடேகூட, தடுமாறேல் - (விதி வயத்தினாலே துன்பங்கள் வந்துகொண்டே யிருந்தாலும்) நீயும் தடுமாறி முயல்வதை விடாதே, ஏ - று.

தடுமாறிவிடாது உறுதியாக நின்று முயல்வாயாயின், அத்துன்பங்களே துன்புற்று விலகும் என்பது கருத்து.

மனந்தடுமாறல் என்னும் சினைவினையை முதன்மேல் ஏற்றி, மனந்தடுமாறேல் என்ற தனல், மனத்தோடே கூட நீயும் தடுமாறாதே எனப் பொருள் உரைக்கப்பட்டது. 'தடுமாறேல்' என்றது காரியந் தோன்ற நின்றது. மனம் என்னுமிடத்து, முயற்சி செய்தலில் ஊன்றி நின்ற மனம் என்றது குறிப்பெச்சம். தடுமாறுதற்கு ஏது வேண்டுமாதலால் வருவிக் கப்பட்டது.

உதாரணம்:—

அடுக்கி வரினும் அழிவிவான் உற்ற
இடுக்கண் இடுக்கட் படும். எனக்காண்க, (88)

மாற்றானுக் கிடங்கொடேல்

மாற்றானுக்கு - ச த் த ரு வு க் கு, இடம்
கொடேல் - (மெலியன் என்றிகழ்ந்து) சிறந்த

நின்னிடத்தைக் கைக்கொளக் கொடாதை,
எ - று.

மெலியனாயினும் அவ்விடத்தின்வலிமையாற் பின்பு நின்னை எளிதின் வெல்வான் என்பது கருத்து.

இடம் என்றவிடத்துச் சிறந்த நின்னிடம் என்பது குறிப்பு. கொடுத்தற்கு ஏது வருவிக் கப்பட்டது.

ஆற்றும் ஆற்றி அடுப இடனறிந்து
போற்றுகண் போற்றிச் செயின். எ-இ-க. (89)

மிகைபடச் சொல்லேல்

மிகைபட - (சொற்சுருங்காது) விரியும் படி, சொல்லேல் - (அது சொல்வன்மையென்று கற்றுவல்லார்முன்பு) நீ சொல்லாதை, எ - று.

அவ்வாறு சொல்லுதல் அறிவிலாதவர் செய்கையாதலின் அது குற்றமென்பது கருத்து.

சொல்லுதற்கு இடம் வருவிக்கப்பட்டது. 'குன்றக் கூறல் மிகைப்படக்கூறல்' எனப் பிறருங் குற்றமெனக் கூறுதல் காண்க.

பலசொல்லக் காழுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்லல் தேற்று தவர். எ-இ-க. (90)

மீதூண் விரும்பேல்

மீதூண் - (முன்னுண்டது சீரணமாகா
திருக்க) அதன் மேலும் உண்பதை, விரும்பேல் -
நீ ஒருபோதும் விரும்பாதை, எ-று.

அது நோய்செய்யும் என்பது கருத்து.

அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துயக்க துவரப் பசித்து. எ-இ-க,

துவர என்பது அகரவீற்று உரிச்சொல்.
முழுமையும் என்பது பொருள். (91)

முனை முகத்து நில்லேல்

முனை முகத்து - யுத்தஞ் செய்யுமிடத்து,
நில்லேல் - கைசோர்ந்து நில்லாதை, எ-று.

கைசோர்ந்து சற்றுநின்றாலும் அது
வீரத்தன்மைக்குப் புறங்கொடுத்தாற்போலாம்
என்பது கருத்து.

நில்லேல் என்ற இடத்து, கைசோர்ந்து
என்பது குறிப்பு.

விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய அழித்திமைப்பின்
ஓட்டன்றே வன்க ணவர்க்கு.

என வரும் இக்குறளின் பதப்பொரு ளொழி
யக் கருத்து வகையால் இச்சூத்திரக் கருத்துக்கு
ஒத்திருத்தல் காண்க. (92)

மூர்க்கரோ டிணங்கேல்

மூர்க்கரோடு - சலஞ் சாதிப்பவரோடு,
இணங்கேல் - (யாதொரு கருமத்தையுஞ்
செய்ய) உடன்படாதை, எ-று.

அவர் ஆகிறகருமத்தை ஆகவொட்டா
மலே கெடுப்பர் என்பது கருத்து.

இணங்கேல் என்றதனாற் செய்ய என்பது
பெற்றும். இணங்குதல் - உடன்படுதல்.

உதாரணம் :

ஒல்லங் கரும முடற்று பவர்கேன்மை
சொல்லாடார் சோர விடல். என்பதாம்,

ஒல்லங் கருமம் உடற்றுபவர் மூர்க்க
ரெனக் கொண்டு இச்சூத்திரக் கருத்திற்கு
உதாரணம் காண்க. (93)

மெல்லி னல்லாள் தோள்சேர்

மெல் = மெல்லிய, இல் = மனையாட்டி
யாகிய, நல்லாள் = மடந்தையி னுடைய,
(பெண்ணினுடைய) தோள்சேர் - தோள்களை
ஆவிங்கனஞ் செய், எ-று.

இன்பம் என்பது இதுவே ; அன்றிப் பிறன்
மனை, பரத்தையர் தோள்களைச் சேர்வது
துன்பம் ஆகலுமன்றிப் பழியும் நேரிடுமென்
பது கருத்து.

அறத்தான் வருவதே இன்பமற் நெல்வாம்
புறந்த புகழும் இவ. எ-இ-க.

(94)

மேன்மக்கள் சொற்கேள்

மேன்மக்கள் - (உனக்கு ஒரு தளர்வு வந்த போது) ஒழுக்கமுடையவரது சொல்கேள் - வார்த்தையைக் கேள், எ-று.

இழுக்க லுடையுழி ஊற்றுக்கோல் அற்றே
ஒழுக்கம் உடையார்வாய்ச் சொல். எ-இ-க.

மேன்மை ஒழுக்கத்தின் எய்துதலால் மேன்மக்கள் என்றது ஒழுக்கமுடைய ரெனக் காண்க. (95)

மைவிழியார் மனையகல்

மைவிழியார் மனை = அஞ்சனந் தீட்டிய கண்களை உடையவர் மனையை (விலைமாதர் வீட்டை), அகல் = (நீ கிட்டாமலே) அகன்று போ, எ-று.

கிட்டினால் அவர் மைவிழியும் இன்சொல்லும் நின்னை வலிந்துபற்றித் துயர்செய்யும் என்பது கருத்து உ-ம்.

அன்பின் விழையார் பொருள்விழையும் ஆய்தொடியார் இன்சொல் இழுக்குத் தரும்.

ஆதலால், மைவிழியார் மனையகல் எனச் சென்று ஒட்டுதல் காண்க. குலமகளிர்க்குத் தலைமையும் உடைமையும் தலைவர் மாட்டன்றித் தம்மாட்டின்மையின், மைவிழியார் மனை என, மனை என்னும் உடைமைப் பொருட்கு மைவிழியாரை யுடையராக்கிக் கூறினமையால் அம்

மைவிழியார் விலைமகளிர் என்பது பெற்றும்.
 இன்னும், வழக்கிடத்தும் அந்தணன்மனை
 அரசன்மனை என வழங்குவதன்றிப் பெண்பால்
 மேல் வைத்து வழங்கும் வழக்கின்மை காண்க.
 (96)

மொழிவ தறமொழி

மொழிவது - நீ சொல்லப்படும் நூலின்
 பொருளை, அற - சந்தேகம் அறம்படியாக,
 மொழி - (மாணக்கர்க்கு) விரும்பிச் சொல்லு,
 எ-று.

இப்படிச் சொல்லாயாயின் பல நூல்களை
 ஒதி உணர்ந்திருந்தும் வாசனையில்லாத மலரைப்
 போலவே யாவரு மேற்கொளப்படாது இழி
 வுறுவாய் என்பது கருத்து.

இஃது ஆசிரியனை நோக்கிற்று.

இணருழ்த்து நாரூ மலரணையர் கற்ற
 துணர விரித்துரையா தார். எ-இ-க, (97)

மோகத்தை முனி

மோகத்தை - ஆசையை, முனி - நீ சினஞ்
 செய்த விலக்கு, எ-று.

விலக்காயாயின் அதனாலே மேன்மேலுந்
 துன்பங்களே வந்து உன்னை நலியும் என்பது
 கருத்து.

முனி யென்றது காரியந் தோன்ற நின்றது.

அவாவிலார்க் கில்லாகும் துன்பமஃ துண்டேல்
 தவாஅது மேன்மேல் வரும். எ-இ-க, (98)

வன்சொல் வழங்கேல்

வன் சொல் - கடுஞ் சொல்லை வழங்கேல் -
நீ சொல்லாதை. எ-று.

இன்சொல்லையே சொல்லுக என்பது
இதன் குறிப்பு.

இன்சொல்லை நீக்கி வன்சொற் சொல்வது
அமிர்தத்தை நீக்கி விடத்தை உண்பது போலத்
துயர் செய்யும் என்பது கருத்து.

உதாரணம்:—

இனிய உளவாக இன்னாத கூறல்
கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று. எனக் காண்க. (99)

வாதுமுற் கூறேல்

வாது - (நீ எல்லா நூல்களையுங் கற்று
ணர்ந்து பிறருக்கு உரை செய வல்லவனாயினும்
ஒருவரைப் பரிக்ஷிப்பதற்காகத்) தர்க்க வார்த்
தைகளை, முற்கூறேல் - முந்திப் பேசாதை, எ-று.

பேசுவாயாயின் அஃது அடங்காமை யாத
லால் அப்பேதைமையின் மேற்பட்ட பேதைமை
யில்லை என்பதாம்.

வேண்டி நின்றவின் இசையெச்சம் முன்
வருவிக்கப்பட்டது. 'வாது முற்கூறேல்' எனவே
அவ்வாறு கூறியவர்க்குச் சமாதானம் நீ பிற்
கூறுக என்பது குறிப்பெச்சம்.

இதன் கருத்து விளங்கிற்று.

உதாரணம்:—

ஓதி உணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்தும் தானடங்காப்
பேதையிற் பேதையார் இல். எ-இ-க. (100)

வித்தை விரும்பு

வித்தை - (நீ இன்புறுதற்கு ஏதுவாகிய) கல்வியை, விரும்பு - (உலகம் இன்புறுதற்கும் ஏதுவாவது கண்டு மேலும்) விரும்பிக்கல், எ-று.

இதன் கருத்து விளங்கிற்று.

வித்தை என்றதனால் நீ இன்புறுதற்கும் உலகம் இன்புறுதற்கும் ஏது என்பதும், விரும்பு என்றதனால் கண்டு என்பதும் மேலும் என்பதும் பெற்றும். படு என்பது படுத்து நித்திரை செய் எனப் பொருள்படுதல் போல, விரும்பு என்றது விரும்பிக்கல் என்னும் பொருள்பட நின்றது. இப்படிச் சொல்வது ஆகுபெயரிலக் கண் மெனக் காண்க.

நீ என முன்னின்றவன் இன்புறுதலாவது, இம்மையிலே சொற் பொருள்களின் சுவை அனுபவித்தல், புகழும் பொருளும் பூசையும் பெறுதல், மறுமையிலே தருமம் மோட்சந் தருதல், இவற்றால் இடையறாத இன்பமே பொருந்துதலாம். உலகின்புறுதலாவது இக்கற்றுணர்ந்தோரைக் கூடி அறியாதனவெல்லாம் அறியப் பெற்றோம், பேதைமையின் நீங்கினோம் என்று மகிழ்தலாம்.

உதாரணம்:—

தாயின் புறவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றுணர்ச் சீரர். எ-இ-க. (101)

வீடு பெறநில்

வீடு பெற - (எவ்வெப் பொருளோடு நீ
கூடி தின்றாயோ அவ்வப் பொருளிலே தின்று)
நீக்கம் பெறும்படி, நில் - (துறவறத்திலே
வேருன்றி) நில், எ-று.

இவ்வாறு தின்றால், இம்மையிலே அவ்வப்
பொருள்களைத் தேடுதலாலும் காத்தலாலும்
இழுத்தலாலும் வருந் துன்பங்களும், மறுமை
யிலே பாவத்தால் வருந் துன்பங்களும் உனக்கு
இல்லை என்பது கருத்து.

வீடு - நீக்கம். படுதல், பாடு என்றற்போல,
விடுதல் வீடு என தின்றது. 'நட்டபின் வீடில்லை'
என்றதினாலுங் காண்க. வீடு என்றதனால் கூட்ட
மும் கூடுதற்குரிய பொருளும், நில் என்றதனால்
நிற்றற்கு இடமும் வேருன்றலும் பெற்றும்.

இனி, முத்தி பெறும்படி துறவறத்திலே
நில் எனினும் அமையும். இது துறவு நோக்
கிற்று.

உதாரணம்:—

யாதவின் யாதின் நீங்கியான் நோதல்
அதனின் அதனின் இலன். எ-இ-க. (102)

அம்ம, வுத்தமனா யிரு

உத்தமனாய்இரு - (உனக்குச் சொல்லிய எல்லாத் தருமங்களிலும் ஒரு குற்றமும் இல்லாமலே அவற்றுள்ளெல்லாம்) நீ நல்லவனாகியே யிரு. ஏ-று.

உனக்குக் கேடு தருவது குற்றமே யாதலால், அதனை யணுகாமற் காக்க வென்பது கருத்து.

உத்தமனாகி யென்றதனால் எல்லாத் தருமங்களிலும் குற்றமில்லாமல் என்பது பெற்றும், என்னெனின், குற்றங்களின் இன்மையே குணங்களின் உண்மையாதலால் என்க.

இச் சூத்திரத்தில் வகரவுடன்படுமெய் வருதற்கேற்ற அகர ஈற்று அம்ம என்னும் உரையசைச்சொல், இப்போது கூட்டி யுரைக்கப்பட்டதன்று. “டம்பட” என்றதில் “இடம்பட” எனக் கூட்டிச் சொல்லியதுபோல, முன்னமே கூட்டிச் சொல்லப்பட்டதேயாம். வகரவுகர ஆகார வொகர வோகாரங்கள் மொழிக்கு முதலாகாவென்பதை நினையாது விலக்கி வழங்கினர் போலும்.

‘அம்மகேட்பீத்தலு மசை நிலையு மாகும்’

என்றதனால், அம்ம என்பதற்குக் கேள் என்பது பொருள். அம்ம என்றது, இச்சூத்திரத்திற்குக்

கூனாக நின்றது. அவ்விடத்து நீ என்பது சொல்
 லெச்சமாய்க் குறைந்து நின்றது. இவ்வுரை
 மேல்வரும் மூன்று சூத்திரங்கட்குங்கொள்க.

உதாரணம்:—

குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
 அற்றம் தருஉம் பகை. எ-இ-உ. (103)

அம்ம, ஆருடன் கூடிவாழ்

ஊருடன் கூடி - ஒருரைச் சேர்ந்து அவ்
 ஹரிவள்ளவரோடு நீயும் ஒருவகைக் கூடி,
 வாழ் - (இவ்வாழ்க்கைநிலையிலே) வாழவேண்
 டும்படி வாழ்ந்திரு, எ-று.

இவ்வாறு வாழ்வாயாயின் உன்னைத் தேவ
 ருள் ஒருவகை வைத்து எண்ணப்படுவா யென்
 பது கருத்து.

வாழ் என்ற இடத்து வாழவேண்டும்படி
 யென்பது தானே வந்து இயைதல் காண்க.

இனி, ஊருடன் கூடாது தனித்திருந்து
 வாழ்தலும், இவ்வாழ்க்கை நிலைக்கு ஏலாது
 வாழ்தலும், நரகருள் ஒருவகை வைத்துப் பழிக்
 கப்படுதற்கு ஏது என்பதும் இதனுடங்கி நிற
 றல் காண்க

உதாரணம் :

வையத்து வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையும்
 தெய்வத்துள் வைக்கப்படும். எ-இ-உ. (104)

வெட்டெனல் மற

வெட்டெனல் - (அப்போதே தலையை வாங்கிப்போட்டு என்று சொல்லும்படியான குற்றத்தை யொருவன் செய்தானாயினும்) உடனே வெட்டென்று உத்தரவு கொடுப்பதை, மற - நீ மறந்துவிடு, எ-று.

அப்படிப்பட்டவரிடத்துந் தா க்ஷணியம் வைத்துப் பொறுத்திருந்து நன்றாக விசாரணை பண்ணிப் பின்பும் அப்படிப்பட்டவனாகவே யிருந்தால், அப்படிச் செய்வதுவே தலைமையான நீதி யென்பது கருத்து.

இஃது அரசனை நோக்கிற்று.

உ - ம் :

ஒறுத்தாற்றும் பண்பினர் கண்ணுங்கண் னேடிப் பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை. எ-இ-க.

இக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர், தம்மை யொறுப்பவரிடத்தும் அரசர் பொறுப்பதுவே தலையாய வியல்பென்று உரைகூறினார்.

ஒறுத்தல் தண்டநீதி; அஃது அரசர்க்கே யுரித்து; அரசரை யொறுப்பவ ரில்லையாதலால் அது சிறந்து காட்டிற்றிலை. இனி, ஒறுத்து - தண்டித்தே, ஆற்றும் பண்பினர் கண்ணும் - தன் சீற்றத்தை யாற்றிக்கொளற்கு ஏதுவாகிய கொலைத்தொழி லுடையார்மாட்டும், கண்

வேண்டி - கண்ணோட்டம் வைத்து, பொறுத்து -
 நாட்படப் பொறுத்திருந்து (என்றாக விசா
 ரித்து), ஆற்றும் பண்பே - பின்பு அவ்வாறு
 செய்யுந் தன்மையே, தலை - அரசர்க்குத் தலைமை
 யான நீதியாம், எ - று ; எனின் இக்குறளுக்கு
 குளதாந் தன்மை யுணர்க. (105)

வேண்டி வினைசெயேல்

வேண்டி - (பிறர் பொருளைக் கைக்கொள்ள)
 விரும்பி, வினை செயேல் - அதற்கு ஏதுவாகிய
 தீவினைகளைச் செய்யாதே, எ - று.

வேண்டி என்றதனால் பிறர் பொருளைக்
 கைக்கொள்ள என்பது பெற்றும். அப்படிச்
 செய்யாதிருத்தலே நடுவுநிலைமையென்பது
 கருத்து.

உ - ம் :

படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்பார்
 நடுவன்மை நாணு பவர். எ-இ-க. (106)

வைகறைத் தொழுதெழு

வைகறை - விடியற்காலத்தில், தொழுது
 எழு - (பிற தெய்வங்களைத் தொழாமல் ஆதிபக
 வனைத்) தொழுதுகொண்டே துயிலெழு, எ - று.

இவ்வாறு தொழுதெழுவார் வீட்டுலகின்
 கண் அழிவின்றி வாழ்வார் என்பது கருத்து.

மலர்மிசை ஏகினுள் மாண்டி. சேர்தார்
 நீலமிசை நீடுவாழ் வார். எ-இ-க.

இக்குறளில், சேர்தல் என்றது மனத்தா
 லும் வாக்கினாலுங் காயத்தினாலு மாதலால்,
 துதித்தல், பாவித்தல், தொழுதல் முதலியவும்
 அடங்க நின்றது.

தொழுது என்றதனால் ஆதிபகவணை என்ப
 தும், பிற தெய்வங்களைத் தொழாமல் என்பதும்
 பெற்றும். வைகறை என்ற இடத்திலே தொக்கு
 நின்ற இல்லுருபு, எழு என்னும் ஏவல் வினை
 கொண்டது. விடியற் காலத்தில் எழு எனவே
 துயிலென்பது தானே வந்து இயைதல் காண்க.
 ஆதி பகவணைத் தொழுது கொண்டே நித்திரை
 நீங்கவேண்டும் என்பதாயிற்று. ஆகவே, நன
 வெல்லாந் தொழுதலாயிற் கனவெல்லாந் தொழு
 தலாகவே முடியும். முடியவே, அந்த அவஸ்தை
 நீங்குங்காலுந் தொழுதுகொண்டே நித்திரை
 நீங்கலாம் எனக் காண்க. ஆதி பகவணைத்
 தொழுதெழு என்பதற்கு உதாரணம்,

திருவாய் மொழி

உயர்வற உயர்நலன் உடையவன் எவனவன்
 மயர்வற மதிநலன் அருளினன் எவனவன்
 அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதி எவனவன்
 துயரறு சுடரடி தொழுதெழுன் மனனே. எ-க.

இனி, இச் சூத்திரத்தைக் கற்புடையாட்டி
 மேலேற்றி, பிற தெய்வந் தொழாது நின் தெய்வ
 மாகிய கணவனைத் தொழுதுகொண்டே நித்

திரை தெளி எனப் பதப்பொருள் கூறி, இவ்வாறு தொழு தெழுவாயாயின் நீ பெய் எனின் மழை பெய்யும் என்பது கருத்தாக்கி,

தெய்வக் தொழாஅள் கொழுநற் றெழுதெழுவாள்
பெய்யெனப் பெய்யும் மழை.

என இவ்வாறு திருவள்ளுவனாரும் கூறி
னார் எனினும் அமையும்.

இதற்குத் தன் தெய்வமாகிய கணவனை என
வருவித்துக் காண்க.

இனி இச் சூத்திரத்தை, 'வைகறைத் துயி
லெழு' எனப் பாடமாக்குவாரும் உளர். அத
றற் பயனின்மை உணர்க. (107)

அம்ம, வொன்றரைத் தேறேல்

ஒன்றரை - (உள்ளே பகையை வைத்து
வெளியிலே சிறகைப் பண்டு காட்டும்) பகை
வரை, தேறேல் - நீ நட்பென்று தெளிவு கொள்
ளாதை, எ - று.

தெளிந்து சிறகித்தால் உனக்கொரு
தளர்வு வந்தபோது சகாயஞ் செய்யாமலே
கெடுப்பென்பது கருத்து.

தேறேல் என்றதனால் ஒன்றரை என்றது,
உட்பகையை என்பது பெற்றும்.

உதாரணம் :

உட்பகை அஞ்சித்தற் காக்க உலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும். எ-இ-க. (108)

அம்ம, வோரஞ் சொல்லேல்

ஓரம் - (நடுவு நிலைமை நீங்கிச்) சாய்வாக,
சொல்லேல் - நீ நியாயத் தீர்ப்புச் சொல்
லாதை, எ - று.

சமனாக நின்று பாரந்துக்குந் துலாக்
கோல் போல நின்று இருவர் வழக்கை
யுங் கேட்டு, ஒரு பக்கஞ் சாயாமல் உள்ள
படியே சொல்வது நடுவநிலைமை யுடையார்க்கு
அழகு என்பது கருத்து.

ஓரம் - சாய்வு. ஆக என்பது குறைந்து
நின்றது. ஓரம் என்றதனால் நடுவு நிலைமை நீங்கி
என்பதும், சொல்லேல் என்றதனால் நியாயத்
தீர்ப்பு என்பதும் பெற்றும்.

சமன்செய்து சீர்துக்குங் கோல்போல் அமைந்தொருபால்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

என இவ்வாறு திருவள்ளுவனாரும் கூறிய
ரெனக் காண்க. (109)

ஒளவையார் அருளிச் செய்த

ஆத்திசூடிக்கு

இயற்றமிழாசிரியர் இராமாநுச கவிராயர்

செய்த காண்டிகை யுரை.

முற்றிற்றுமுற்றும்.

இது குறளுதாரண முதனினைப்பு உணர்த்தியது

செயலுஞ் சினமு மிரக்கவுங் கொடுப்பதும்
 பெருமையும் ஆக்கமும் எண்ணும் நல்லாறும்
 இரத்தலு முலகமும் மறப்பினும் அறனும்
 சுற்றமும் அறனழீஇ யும்நிலை மக்களும்
 மனத்ததும் அல்லவை யோடற் காவும்
 ஆய்ந்தெழு பிறப்புடன் நன்றியும் பருவமும்
 வேல்வெரு வந்தவும் ஒருமையும் யாவும்
 செவியும் வஞ்சமும் இடுக்கணும் யாதும்
 அறத்தினும் பொருளல் லவும்ஒறுத் தார்க்கும்
 உற்றவும் அன்புடுப் பதூஉம்பல் லாரும்
 நாடாதும் மறந்துங் கற்றும் இரவாரும்
 சுழன்றும் அல்லலும் நகையுமீன் றுளும்
 யாண்டுந் தக்காரும் நன்றும் நத்தமும்
 கேட்டாரும் வேண்டலும் வினையுங்கா லாரும்
 அடக்கமும் ஆக்கமும் மடியும் தகுதியும்
 சாதலும் இருளும் அருங்கேட னென்பதும்
 இன்னுமை யோடு முடிவும் குடியும்
 எவ்வதும் அறவினை யும்பே தைமையும்
 ஆக்கமுந் துன்ப முங்கடு மொழியும்
 தலையும் நிழலும் கொளவும் ஆற்றினும்
 உழுதும் ஒழுக்கத் துந்தீ யவையும்
 அரும்பய னோடு மிகினும் ஒழுக்கமும்
 உடம்பாடும் ஆற்றினும் ஒருகையும் ஈதலும்

செல்லானும் உற்ற நோயோடு பிறப்பும்
நிலத்துமொண் பொருளுமாற் நின்வருந் தாவும்
அடுக்கியும் ஆற்ற ரும்பல சொல்லவும்
அற்றதும் விழித்தவும் ஒல்லுங் கருமமும்
அறத்தானும் இழுக்கலும் அன்பின் விழையாரும்
இணரும் அவாவும் இனியவும் ஓதியும்
தாமும்பா தினினுங் குற்றமும் வையத்தும்
ஒறுத்தும் படுபயனும் உயர்வற வோடு
மலர்மிசை தானும் தெய்வந் தொழாஅளும்
உட்பகை யுஞ்சமன் செய்தும் உதாரணம்
ஆத்தீது டிக்குநூற் றென்பது மன்றிநன்
கேத்திநங் குரவனை யெடுத்தியம் பினமே.

எழுத்தறி வித்தவன் இறைவனென் றெண்ணலால்
வழங்கக் குறைபடா வான்கவிச் செல்வர்
அறத்துறை வழாஅ ராத லாலே

அவரொழிந்த ஏனைச் சோர கவிகளை
வாழ்த்தியான் இரக்கப்புக்க இரப்புரை யாதெ
னின், நீங்கள் குருபக்தியுஞ் செய்நன்றியுந் தரு
மமுஞ் சத்தியமுந்தப்பித் தரித்திரகவிகளாய்
விட்டதினாலே, முன்னோர்கள் கீர்த்தியும் புண்
ணிய புருடார்த்தங்களும் வேண்டுமென்
றெண்ணி அநேகங் காலங் கஷ்டப்பட்டு ஒவ்
வொரு நூல்களை யுண்டுபண்ணி நூற்காரரென்
றும், அவ்வாறே கஷ்டப்பட்டு ஒவ்வோருரை
களைச் செய்து உரைகாரரென்றும் பேர்பெற்றார்
கள். அஃதை உணராமலே, விசித்திர சக்திகளையு
டைய பிரமசிருஷ்டிகளைச் சில விகாரமாக்கியறி
விலாதார் இது நாம் செய்ததென்றாற்போல
வும், குடியில்லாத வீடுகளிலே குரங்குகள் பிர
வேசித்து அவற்றை யெல்லாம் விகாரப்படுத்தித்

தம்மது என்றூற்போலவும், சிதல்களானவை
 மிகவும் வருத்தப்பட்டுத் தமது நீர்வாய்ச் சிறு
 துகளாலியற்றிய புற்றுக்களில் அவற்றிற்குப் பிற
 காலம் விஷ செந்துக்கள் பிரவேசித்து அவற்றை
 யெல்லாம் விகாரமாக்கித் தம்மதென்றூற் போல
 வும், அந்த நூல்களையும் உரைகளையும் கற்றோர்
 அருவருக்கும்படி சில விகாரப்படுத்தி எளிதா
 கவே யாங்கள்செய்தநூல் என்றும் உரை
 என்றும் சொல்லி வயிறு வளர்த்தலே வானெய்
 தும் நெறியென்று துணிந்தனர். ஆயினும்,
 இத்துணிவு மறுமை இன்பத்தையுங் கெடுத்து
 நரகத்துன்பத்தையே செவி லி த்தாய் போல
 வளர்க்குமாதலால் அத்துணிவு கொண்டு அப்
 படிச் செய்யாமலே யிரந்தெனினும் வயிறு
 வளர்த்து அறத்தொடு நிற்பீராகிற் காசியிலே
 அநேகராகிப சத்பிராமணர்களையும் கற்புடை
 மகளிர்களையும் சிசுக்களையும் இரட்சித்த பல
 னைக் கைக்கொள்வது சத்தியஞ் சத்தியஞ்
 சத்தியம்; சத்தியங் கடைப்பிடித் தாங்கு
 வான் கதிய தூஉஞ் சத்தியம் என்பது தான்.
 ஆயினும், இது நீர் சொல்லவேண்டிய தென்
 னெனின், நானிந்த ஆத்திருடி, கொன்றை
 டீவந்தன், வெற்றிவேற்கை மூன்றுக்கும் ஒரு
 வருடக் காலங் கஷ்டப்பட்டுத் தனித்தனி
 குறளுதாரணங்காட்டிக் காண்டிகையுரையும்
 பதவுரையும் செய்தேன். ஆதலால், அவற்றை
 யும் இவ்வாறு செய்யப் புகுவிர்களென் றெண்
 ணிச் சொல்லவேண்டிற்றென்க.

O-1AAV, A: 9

பிழை திருத்தம் N49

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
14	25	காசங்	... காசஞ்
22	9	அதுவே பொருந்தா	... அதுவே அது பொருந்தா
24	11	அழகலாத	... அழகலாதன
25	20	கூடலின்	... கூடலிம்
32	12	வறுமையினாலேயே-வறுமையினாலே	
36	7	வைப்பினும் பின்பு அவை வளர்ந்து உரங் கொண்டு கெடுத்தல் என்க...	வைப்பினும் எல்லா நெருப்பையும் அவித் துச் சீறிது விட்டு வைப்பினும் பின்பு அவை வளர்ந்து உரங் கொண்டு கெடுத்தல் என்க
44	10	ஆதலால்	68.523
52	8	இழுக்கு	... இழுக்கு
56	5	புரைப்பட்டே	... புரைப்பட்டே
61		“மேன்மக்கள் சொற்கேள்” என்னும் சூத்திரத்தின் பதவுரைக்குப்பின் அடுத்து, ‘கேட்டால் அது, சாயுமிடத்து ஊன்று கோல் போல் உதவி செய்யும் என்பது கருத்து’ என்பதைச் சேர்த்துப் படிக்க.	
74	7	யாதினி	... யாதனி
75	9	வானெய்தும்	... வானெய்து

208
14-36

கல்லூரியின் இரண்டாவது
வெளியீடாக

டாக்டர் மு. வரதராசனார் M. O. L., Ph. D.,
அவர்களின்

“முவேந்தரும் பாவேந்தரும்”
என்னும் விரிவுரை நூல்

விரைவில் வெளிவரும்.